OCT
REV J W VAN WEELDEN
TWUIDSMUIR AVE
CHATHAM ONT

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B. Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

NOVEMBER 4, 1966 — No. 773 — 22nd YEAR OF PUBLICATION

Berlijn

Op het moment, dat wij dit schrijven, is in Berlijn een congres gaande van evangelische christenen uit de gehele wereld. Als thema van het congres geldt: "één ras, één evangelie, één taak". De bekende redakteur van het veertiendaagse blad "Christianity Today", Dr. Carl Henry, is voorzitter van het congres.

Wij geloven, dat dit congres iets bijzonders is. Nu zijn we wel gewend aan grote vergaderingen op religieus gebied. Als de Wereldraad van Kerken bijeen is, of als Dr. Billy Graham een crusade houdt, telt men de aanwezigen ook bij de duizenden. Maar dit is toch niet hetzelfde als wat thans in Berlijn plaats vindt. Hier komen afgevaardigden van de gehele wereld bijeen om duidelijk uit te spreken, dat zij zich buigen voor het gezag van de Heilige Schrift en dat zij getuigen willen van de verlossende genade Gods in Jezus Christus.

Er worden dus geen pogingen gedaan om alle scherpe puntjes van uitspraken af te vijlen teneinde dat een ieder zich kan verenigen met bepaalde uitspraken. Men wil het geen oecumenisch congres doen zijn. Men wil zeer positief uitspreken, dat de redding alleen te vinden is bij die Ene Naam en dat die gevonden wordt in dat Ene Boek.

Nu kan het best wezen, dat wij ons niet met alles kunnen verenigen. Er zullen gerust wel opvattingen ten beste worden gegeven, waarachter wij vraagtekens zetten. Het wordt trouwens van niemand verlangd, dat hij zijn eigen mening opzij zet. Maar in een tijd, waarin de autoriteit van de Bijbel voortdurend in twijfel wordt getrokken, waarin de kleur van de christelijke kerk sterk verbleekt en waarin waarheden van het geloof worden ondergraven, is het een verrassend en verblijdend teken, dat Bijbel-getrouwe christenen elkaar vinden in een duidelijk getuigenis tot de wereld.

Men vindt in Berlijn de Auca Indianen van Ecuador, de kerk die voortkwam uit de moord op de eerste zendelingen, niet zolang geleden. En men vindt er afgevaardigden van de Mar Thoma Church in India, waarvan wordt verteld, dat die in de eerste eeuw gesticht is door de apostel Thomas. En daartussen is de bonte schakering van christenen van geheel de wereld, uitsprekende dat er Eén is die de wereld regeert en Wien te dienen waarachtig leven is.

☆ ☆ ☆

De kerk moet het zeggen

Een dezer dagen stond er in de krant te lezen, dat aan de British Council of Churches een rapport was voorgelegd, dat tevens in de handel verkrijgbaar is en dat handelt over sex en moraal.

Voordat het verschenen was, wist men reeds te vertellen, dat het rapport snel verkocht zou worden. Niet alleen omdat het over sex gaat, maar meer nog omdat het zo'n ruim standpunt inneemt. Nu, de voorspelling is uitgekomen. Men is reeds door de vierde editie heen.

Wij hebben helaas het boekje niet gelezen, maar gaan af op hetgeen de krant ervan zegt. Daaruit blijkt, dat het rapport voorstelt de bakens te verzetten. Men moet de jongelui vrijheid geven, ook al zijn zij niet getrouwd. Gevoelens moet men niet onderdrukken. Op de campusses van de universiteiten moet men automaten plaatsen, waar men voorbehoedmiddelen kan verkrijgen.

En dit rapport wordt aan de kerken voorgelegd, teneinde de officiële goedkeuring te verkrijgen. Daar wachten verscheidene mensen op. Zij hebben zelf geen mening, maar zij wachten tot het groene licht wordt aangedraaid.

Nu behoeft men over sex niet preuts te denken. Het is niet zo, dat bij het noemen van het woord reeds zonde-gevoelens worden wakker geroepen. Zeer zeker kan men het mooie in sex zien als een gave Gods.

Maar hiermede is niet gezegd, dat er geen regels zouden zijn. Wij leven in een zondige wereld en ons eigen hart is grondig bedorven. En wij weten, dat alleen de reddende genade van Jezus Christus het herstellen kan. Ook op sexueel gebied. Maar het rapport spreekt daar blijkbaar niet over. Het is zeer twijfelachtig en aarzelend. Doch ondanks dit, hebben de kerken het aangenomen. De Presbyterians hebben getracht het te blokkeren door een motie van verwerping in te dienen, maar het mocht niet baten. Met 62 tegen 10 stemmen heeft de Council het aanvaard.

Dit is een treurig verschijnsel. Men ziet naar de kerk als een autoriteit, wier woord voor velen gezaghebbend is. En die kerk zet haar handtekening onder een rapport, dat in zijn uitspraken zeer zwevend is. Men ziet naar de kerk om steun in deze en tal van andere problemen. Doch het antwoord van de kerk geeft er duidelijk blijk van, dat zij tracht bij de mensen in het gevlij te komen.

Daarmee graaft de kerk haar eigen graf.

Want als de bazuin een onzeker geluid geeft, wie zal zich opmaken tot de strijd? Immers niemand.

De British Council of Churches had hier een kans, maar zij heeft die kans laten voorbijgaan. En de mensen zijn in de twijfel blijven steken.

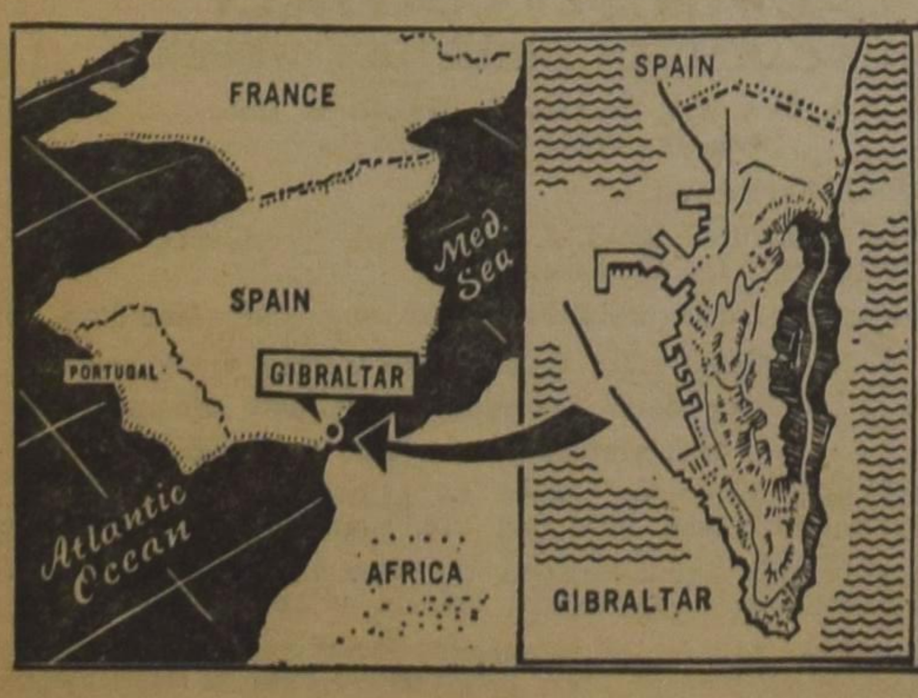

GOED NIEUWS VOOR AUTOMOBILISTEN DIE DE GOTTHARD NEMEN

De Tremola, het zuidelijk gedeelte van de weg over de Gotthard-pas, was voor vele automobilisten een zware gang. In juli 1967 zal de nieuwe weg evenwel gereed zijn. Maximum helling 7 procent (was 10 procent), aantal scherpe bochten 3 (was 25), smalste bochtradius 25 meter (was 6 meter), wegbreedte 9.2 meter (was 6 meter).

De zuilen van Hercules

De ouderen onder ons zullen zich nog wel herinneren, dat wanneer de zendingsreizen van Paulus aan de orde kwamen door de onderwijzer steeds gesproken werd over de Middellandse Zee, de oude wereldzee, waar omheen de gehele toenmaals bestaande beschaving was geconcentreerd. En men verzuimde daarbij nooit de aandacht te vestigen op de afsluiting van deze zee naar het westen door de dusgenaamde "zuilen van Hercules", twee bergtoppen aan de beide zijden van de zeestraat, die thans algemeen bekend is als de straat van Gibraltar.

In de nieuwe geschiedenis bleef Gibraltar door zijn ligging nog altijd van groot gewicht. De kustlanden tot aan Constantinopel en Klein Azië toe, waren het doelwit van de West Europese kooplieden, waarbij de stoutmoedige Hollanders een eerste plaats innamen. Grote kapitalen zijn bij deze "straatvaart" en de daarop aansluitende Levanthandel verdiend. Geen wonder dan ook, dat de Staten veel geld over hadden voor de bescherming van deze handel. Nog altijd is bekend de roemruchte zeeslag bij Gibraltar, waarbij een grote Spaanse vloot verslagen werd door een Hollandse vloot onder leiding van Jacob van Heemskerck, dezelfde die ook aan de overwintering op Nova Zembla had deelgenomen. Hij sneuvelde hierbij en zijn graf in de Oude Kerk te Amsterdam vermeldt, hoe hij "dwers door 'tijs en ijzer derfde streven".

Een eeuw later werd datzelfde Gibraltar veroverd door een gemeenschappelijke Engels-Nederlandse vloot en het gold vele jaren als een bewijs van de trouweloosheid van onze bondgenoot, dat dit belangrijke steunpunt, dat gemeenschappelijk veroverd was, door Engeland behouden bleef.

De Engelse politiek vertoonde hierbij een van zijn karakteristieke kenmerken. Men moet daarbij nooit in de eerste plaats vragen, wat men in Londen wil, maar wat men niet wil. Wat de Engelsen willen weten zij vaak zelf niet. Maar wat zij niet willen, weten zij opperbest. Zo willen zij bijvoorbeeld geen grote mogendheid aan de kusten der Lage Landen, dat is van Nederland en België. Daartegen hebben zij gestreden tegen de Spanjaarden, de Fransen en in de laatste jaren tegen de Duitsers. Zij willen de Russen niet aan de kust van de Middellandse Zee en zij [illegible] na 1945 de communisten, die zich reeds gevestigd hadden in Griekenland en aan de Noordkust van Afrika, bijna geruisloos weggewerkt. En zo willen zij ook niet de toegang naar de Middellandse Zee in handen zien van een andere mogendheid, zelfs niet van Spanje, omdat dit door zijn zwakte misschien niet in staat zou zijn een vijand daar weg te houden. En daarom kwam Koningin Elizabeth op een van haar wereldreizen ook in Gibraltar om daarmede te demonstreren, dat Gibraltar Brits is en Brits moet blijven.

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

Overigens heeft Gibraltar sinds het einde van de achttiende eeuw geen belegering meer te verduren gehad. In de negentiende en twintigste eeuw waren de verhoudingen tussen Engeland en Spanje bijna altijd goed, vooral om de verwantschap tussen de koningshuizen via het huis Von Battenberg, waartoe ook de prinsgemaal van Engeland van huis uit behoort. Na de burgeroorlog, die Franco aan het bewind bracht, scheen het een ogenblik, of de verhoudingen zouden verkoelen, vooral toen Franco tijdens de tweede wereldoorlog met de Führer van het Derde Rijk wel wat al te vriendelijk ging doen. Maar nadat de Navo tot stand kwam ging het veranderen. Om zuiver politieke redenen werd Spanje niet toegelaten tot dit verbond. Maar de Verenigde Staten wisten door een afzonderlijke overeenkomst toch de beschikking te krijgen over allerlei lucht- en zeehavens, wat bij een eventuele bezetting van West-Europa door de Russen van buitengewone betekenis kon zijn. Wel werden in de laatste jaren aanvallen gedaan op die overeenkomsten. Maar over het algemeen profiteerde Franco zo van de financiële en materiële hulp, dat voor vijandige gevoelens weinig plaats kon zijn.

Daar is nu plotseling verandering in gekomen. De Spaanse regering is de koude oorlog begonnen om Gibraltar. Er waren reeds vrij lange tijd onderhandelingen gaande om een verandering in de status van deze rotsvesting. Na schorsing daarvan, omdat de besprekingen waren vastgelopen, heeft Spanje plotseling enkele economische maatregelen genomen. Het douanekantoor op de zeer smalle landtong, die de verbinding vormt tussen Spanje en Gibraltar werd gesloten. Slechts voetgangers mogen de grens passeren. Veel handel is er al niet en de controlemaatregelen moeten thans gaan over een andere plaats, Algeciras. Evenwel de vrijheid van verkeer voor voetgangers is gehandhaafd, omdat er zoveel Spaanse arbeiders hun brood verdienen in Gibraltar.

Als men zich afvraagt, wat Spanje langs deze weg kan bereiken, stuit men op grote moeilijkheden. Natuurlijk kan Spanje geen oorlog tegen Engeland beginnen. De rotsvesting zelf is zo versterkt, dat het volkomen zinloos is om daarop zelfs met de nieuwste wapenen een aanval te beginnen. Bovendien riskeert Spanje dan, dat Amerika zijn militaire hulpmiddelen niet meer naar Spanje zal verschepen.

Waarschijnlijk speculeert Spanje op het wereldgeweten, dat zich in het algemeen verzet tegen de aanwezigheid van het vroegere kolonialisme in onafhankelijke staten.

Daar staat tegenover, dat Spanje in het algemeen een slechte pers heeft bij alle staten, die democratisch zijn of zich als democratisch voordoen.

Engeland heeft nu voorgesteld het geschil voor te leggen aan het Internationale Hof van Justitie. Het kan dit rustig doen, omdat uitspraken van dit college soms jaren op zich laten wachten. Men denke aan de uitspraak over de politiek van Zuid Afrika.

Bij Spanje is het dus meer een uiting van ontwakend nationalisme. Bij Engeland is het ook te zien in het licht van de herinnering aan het eenmaal zo grote Britse imperium.

Er is echter meer. Van de zijde van de conservatieven heeft de deskundige van Buitenlandse Zaken, Douglas Home, een machtig pleidooi gevoerd voor handhaving van de Britse positie ten oosten van Suez, omdat Engeland ten Oosten van Suez zulke grote belangen heeft. Men denke alleen maar aan Australië en Nieuw Zeeland.

Op de weg naar Suez ligt Gibraltar.

Nu heeft de Britse politiek nog een ander blijvend kenmerk. Men denkt altijd over wat bij voorbeeld over honderd jaar van belang kan zijn. Vandaar dat Engeland in 1806 de Kaapkolonie aan de Nederlanden ontfutselde. Het was een station op de weg naar het Verre Oosten. Zo heeft het zich ook een positie verworven in het Oosten van de Middellandse Zee, namelijk Cyprus. Ondanks alle onlusten daar is de Britse rol daar nog niet uitgespeeld.

Zo zal men in Londen ook aan Gibraltar denken, zoals men daar ook aan Malta denkt.

Daarom is het niet waarschijnlijk, dat de Engelse regering er in zal berusten, wanneer de militaire positie van de rotsvesting wordt aangetast.

Nog altijd is het van gewicht, als men de doorgang tussen de zuilen van Hercules beheerst.

Een nieuwe uitvinding om doven te leren spreken

Een Amerikaanse student, die aan de Stanford University in Californië voor ingenieur studeert, heeft een machine ontworpen om doven behulpzaam te zijn bij het leren spreken. De uitvinding bestaat voornamelijk uit een mikrofoon en een scherm.

Wanneer iemand door de mikrofoon spreekt bewegen zich op het scherm twee gele vlekken als reactie op het gesprokene.

Achter het scherm is een luidspreker, die met de mikrofoon is verbonden. Over de luidspreker heeft men een dun diaphragma aangebracht. Twee lichtstralen worden weerkaatst op het scherm door middel van het diaphragma, dat vibreert door het geluid van de luidspreker afkomstig van de persoon die door de mikrofoon spreekt. De lichtstralen bewegen zich dan op en neer op het witte doek. Elke letter maakt dat de lichtstralen een bepaalde stand aannemen.

Een dove leert nu spreken door de stand van de lichtstralen, die door zijn (haar) spreken wordt veroorzaakt, te vergelijken met de stand van de lichtstralen van andere personen.

ONTHULLING BORSTBEELD GENERAAL SPOOR

Ermelo: In aanwezigheid van Z.K.H. Prins Bernhard, inspecteur-generaal der Kon. Landmacht, heeft mevrouw H. T. Spoor—Dijkema in de legerplaats Ermelo een borstbeeld onthuld van wijlen haar echtgenoot, generaal S. H. Spoor, Commandeur Militaire Willemsorde. Hiermede is tevens de naamgeving van de legerplaats in Generaal Spoorkazerne een feit geworden.

ROTER TABLETTEN

tegen maagklachten

Wordt U geplaagd door maagpijnen, maagzuur, gassen? Voelt U zich hondsmoe Slaperig na maaltijden?

Probeer dan ROTER tabletten — in vol vertrouwen — voor vlugge verlichting

ROTER tabletten — een populair recept in vele Europese landen — hier verkrijgbaar in alle goede "drug stores".

Vrouwenkwalen

als onregelm., te sterke, zwakke of wegblijv., pijnlijke [illegible]str., bloedarm.-zenuwzwakte, [illegible]ugpijn, vermoeidh., lusteloosh., onrust, dromen, overgangslasten etc. vinden een prima geneesmiddel in onze vanouds bekende onschad. Florakruiden. Prachtresultaten. Ook voor alle andere slep. ziekten de allerbeste geneeskruiden. Toezend. desgew. in blanco verpakk.! Geheimh. gegar.! Uw ziekte en klachten uitv. melden aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Om teleurstelling te voorkomen

Bestel NU Uw

MARANATHA KRUIMKENS VAN 'S HEEREN TAFEL en HONIGDROPPELS

Scheurkalenders
$1.75
Oranjekalenders $1.35
Daily Manna $2.25

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
1058 Main St. W.,
HAMILTON, ONT.

Hoeveel is genoeg?

$10.000 is veel geld voor iemand, die het als een extraatje ontvangt—boven zijn normale loon—en het dus vrij kan besteden.

Maar als een weduwe met schoolgaande kinderen $10.000 ontvangt als VERVANGING van het loon van haar overleden man, dan is $10.000 maar een klein bedrag. Genoeg om ten hoogste 2 of 3 jaar van te leven.

Hoeveel levensverzekering genoeg is, hangt er dus van af hoeveel jaar een gezin er van moet kunnen leven.

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LTD.

Symbool van Zekerheid . . . sinds 1807

HOLLAND LIFE BUILDING 1130 BAY STREET TORONTO 5, ONTARIO

Beelden van en uit NEDERLAND

☆

Vreugde op Drakestein — Een in het land — Vluchtelingenhulp — Ministers gezocht

Eerst het grote nieuws. De mededeling over de verwachte geboorte van een oranjekind tegen April van het volgend jaar. Prinses Beatrix en Prins Claus hopen dus hun eerste kindje in het voorjaar te krijgen. De buitenlandse pers had al dikwijls een soortgelijk bericht verspreid, maar in Nederland volgt men als regel deze persmethode niet, nl. die van een bericht lanceren in de hoop dat de reactie, ontkenning of ontwijking, aanknopingspunten biedt om achter de waarheid te komen. Ondanks Koekoek en provo's blijft de Nederlandse inslag toch degelijk.

Uiteraard wordt gehoopt op een zoon.

Het Nederlandse volk zou met een Prins als toekomstige troonsopvolger zeker blij zijn. De troonsopvolging is bij de wet geregeld en is beperkt tot kinderen uit ons Koningshuis, zowel van de mannelijke als vrouwelijke linie. Doch de mannelijke heeft "voorrang". Als het eerste kind een meisje en het tweede een jongen is, gaat de laatste voor. Uitgesloten zijn de kinderen van een Prinses, die afstand heeft gedaan van haar recht op opvolging.

In linkse kringen is in de laatste tijd nogal eens gepleit voor een Republiek. Er wordt aangestuurd door pacifisten, links-radicalen en partijloze "roamers" op het creëren van een sfeer tegen het Koningschap. Ten opzichte van Koningin Juliana durft men wel niets te zeggen, doch onze "verheven", moderne tijd gedoogt toch eigenlijk geen monarchie meer. De Nederlandse geschiedenis kent zijn stadhouderloze tijdperken, waarbij een soortgelijke redenering werd gevolgd. Intussen durven we wel zeggen, dat het Nederlandse volk zich nauw verbonden weet met het Oranjehuis. De komst van een jonge prins of prinses zal slechts die band versterken.

•

In de tuin van het paleis Soestdijk waren gisteravond (maandag 24 okt.), in de tent van het circus-Boltini, Koningin en Prins met een talrijk publiek bijeen om de hulpactie voor vluchtelingen op temperatuur te brengen.

's Middags had Prins Bernhard in Londen deze "drive" met een toespraak ingeluid. Dertien Europese landen zullen grote bedragen bijeen brengen om de refugees in Azië en Afrika te helpen. De Hoge Commissaris voor de vluchtelingen van de U.N.O. heeft, met medewerking van vele "voluntary agencies", dit program opgezet.

Nederland is met West-Duitsland en België "aangeslagen" voor 25 miljoen gulden ten bate van de uit Tibet verdrevenen. Het is communistisch China, dat voor het leed van deze verjaagden, die nu in de bitterste armoede in India leven, verantwoordelijk is. Ondanks de teleurstellende resultaten met de gelden destijds voor hongerend India bijeengebracht (door Nederland alleen ruim 25 miljoen gulden) was de stemming er toch weer in.

Tachtig duizend collectanten gingen van huis tot huis en hoewel de opbrengst nog niet bekend is, zal deze zonder twijfel hoog zijn. Dat ons Koninklijk Huis daarbij altijd een bijzondere plaats inneemt, niet geforceerd en niet stijf, is een van de grote deugden van een constitutioneel Koningschap.

Prinses Beatrix was niet in de circustent aanwezig. Waarschijnlijk opzettelijk om niet geheel de avond te staan in het flitslicht van de camera's van Nederlandse en buitenlandse fotografen.

•

Betreffende de kabinetscrisis verkeren we nog in de mist. De voorzitter van de R.K. Tweede Kamerfractie, drs. W. K. N. Schmelzer ontving van H.M. de Koningin de opdracht een Kabinet te vormen. Ruimer kan het niet. Hij kan alle kanten uit.

Dat lijkt zo, maar is niet zo.

De demissionaire minister-president mr. Cals gedraagt zich een klein beetje als een miskend genie. Hij kan moeilijk zijn verlies nemen. Aan een opnieuw optreden van dit Kabinet valt waarschijnlijk niet te denken.

De heer Roolvink, die op het Partij-Convent van de A.R. Partij ook de P.v.d.A. in de schuldvraag betrok, doch die later weer inslikte, had toch wel in zoverre gelijk, dat de socialisten een conflict niet onwelgevallig was. Bij vervroegde verkiezingen zullen zij naar alle waarschijnlijkheid er wel enige zij bij spinnen.

Temeer waar in de kring van de R.K. arbeiders deze moedwillig verwekte crisis geen instemming vindt.

Tot nu toe heeft de heer Schmelzer alleen gesprekken gevoerd met Prof. Dr. J. Zijlstra, de oud-minister van Financiën en lid van de Eerste Kamer en met oud-premier prof. dr. J. de Quay.

Gespeculeerd werd op deze twee als de resp. minister-president en vice-minister-president van een Interum-Kabinet, dat vervroegde verkiezingen uitschrijft, mogelijk in januari van het volgende jaar en tot het optreden van een nieuw ministerie, ook regeert en niet alleen de zaken lopende houdt.

Het is eigenlijk jammer, dat de politieke fracties bij zulk een formatie de formateur voor de voeten lopen. Dit is niet overeenkomstig het Nederlandse Staatsrecht. Bovendien, er moet uit landsbelang zo spoedig mogelijk een Kabinet komen. Prof. Zijlstra heeft het vertrouwen van bijna alle partijen en treedt 1 mei 1967 op als president-directeur van de Nederlandse Bank. In die maanden tot 1 mei zou hij zeer nuttig werk kunnen doen.

Het zou jammer zijn als politieke overwegingen een spaak in het wiel staken.

Overigens zal bij eventuele verkiezingen het aantal gegadigden sterk toenemen. Er zijn nu twee Boerenpartijen en een partij Democraten '66, gevormd door liberalen, pacifisten en provo's. En dit zullen de laatste nog niet zijn. Een akelig nevenverschijnsel van de parlementaire democratie.

•

Inzake het ingezonden stuk van Ds. Hofland slechts één opmerking: Ook als men meer weet, behoeft men toch niet alles te zeggen.

Cn.

KLM Winterdienstregeling 1966/67

DAGELIJKSE VLUCHTEN VAN CANADA NAAR AMSTERDAM

Tweede dienst op Johannesburg

Een tweede wekelijkse dienst op Johannesburg, een nieuwe lijn naar Birmingham en een aanzienlijke uitbreiding van de vrachtcapaciteit door het invoeren van een groot aantal zgn. combi-diensten, zijn de belangrijkste punten uit de op 1 november ingaande winterdienstregeling van de KLM, die geldig blijft tot 31 maart 1967.

Voorts zullen op verschillende lijnen meer diensten worden uitgevoerd dan de vorige winter door handhaving van eenzelfde aantal als in de nu bijna verstreken zomerdienst.

Alle Europa-lijnen worden uitsluitend met DC-9's of Electra II's gevlogen, waardoor nu op alle KLM-diensten Eerste klasse accommodatie beschikbaar is. De laatste Viscounts worden buiten bedrijf gesteld.

Tussen Montreal en Amsterdam zullen, afhankelijk van de richting, zeven tot acht vluchten per week worden onderhouden,—
tussen New York en Amsterdam wekelijks 16 tot 17 vluchten.

Terug in Nederland

Voor een feestelijke gelegenheid moesten we weer in Nederland zijn. We vertrokken vanaf Montreal via de K.L.M. In het grote toestel was geen enkele plaats onbezet. Ook veel Duitse passagiers. Op 't vliegveld te Montreal hadden we al kennis gemaakt met een jonge Duitse vrouw, die met haar 2-jarige zoon haar ouders in Aken ging bezoeken. Ze was erg zenuwachtig omdat ze haar tas met schone luiers enz. in het vliegtuig had laten liggen waarmede ze van Toronto was komen vliegen. Gelukkig had ze haar tas terug en had haar zoon schone luiers voordat we vertrokken.

We kwamen in een Nederland met zomerse temperaturen en ondanks half oktober nog volop bloeiende bloemen en bomen met groene bladeren. In Scheveningen zagen we nog verschillende mensen in 't water.

De mensen die men spreekt zijn zonder uitzondering tevreden en genieten van de welvaart. Een vrind van ons die dominee is in een welvarend tuindersdorp vertelde een maand met vacantie geweest te zijn in Spanje. Is dat erg duur? vroegen we hem. Neen, kregen we te horen, iets over 2000 gulden . . . .

Niemand denkt er over om dit land van melk en honig te verlaten en zich in Canada of ergens anders te vestigen.

De wegen waren drukker dan ooit met veelal prachtige glimmende auto's. Nergens elders ziet men er zoveel dik in de was en opgepoetst. De mensen op straat zien er piekfijn gekleed uit en wel doorvoed. Vooral de jongelui in de grote steden vallen op door hun moderne, in onze ogen dikwijls "gekke" kledij. Veel jongens ziet men met baarden, maar ook ziet men ze met lange haren, zodat ze soms niet van meisjes te onderscheiden zijn.

De jongelui echter die men bij familie en vrienden ontmoet en in de kerk ziet, zijn allemaal leuke frisse hollandse jongens en meisjes. Hoewel, ook in onze kringen beginnen deze jongelui verwilderd te worden. Het is onlangs voorgevallen dat tijdens een dienst in Rotterdam Centrum, Dr. Robbers preekte, een jongen van de galerij riep: "Harder, we kunnen er niets van verstaan". Dr. Robbers zei toen: "kom maar naar beneden, er is hier vooraan nog wel plaats".

Door de hoge belastingen in Nederland wordt die op grote schaal ontdoken. Een kennis van ons, een weduwe met een groot pensioen, gaat veel op reis. En wie gaat met haar? Haar werkster. Deze verdienen minstens 20 gulden per dag. Wanneer dit bij het loon van haar man opgeteld wordt, dan moet ze wel 40 à 50% belasting ervan be talen. 120 Gulden per week *zonder* belasting is daarom veel geld en ze gaat daarmee met haar mevrouw op reis.

Een apotheker vertelde ons, dat hij geen werkster in de zaak kon krijgen, want dan staat ze op de loonlijst en moet de belasting ingehouden worden, maar thuis kunnen ze net zoveel werksters krijgen als ze maar willen.

Deze apotheker vertelde ons ook nog, dat ze in zijn stadswijk onderzocht hadden hoeveel baby's er geboren waren in 1965. Op deze wijze kunnen ze uitrekenen hoeveel extra de dokters in deze wijk hiermede verdiend heben en o wee, de dokter die gesnapt wordt dat hij inkomen verzwegen heeft.

Nu moet u niet denken dat alleen dokters en werksters verdacht zijn. Iedereen in een vrij beroep staat onder zware verleiding om de belasting te ontduiken.

Het was goed om de vele oude banden weer eens aan te halen of te vernieuwen. Ook al heeft men zich in Canada geworteld, het land waar men geboren is, geknikkerd, slootje gesprongen, gehoepeld en schaatsen gereden heeft, dit land is toch wel iets heel bijzonders.

Jan Drent

CALVINIST - CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editor: D. Farenhorst.

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors. Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Contact With Other Evangelicals

Before I lay down my function as editor of the Church Letter I cannot refrain from once again raising this point: our contact with other evangelical Christians in Australia. Ever since I came to New Zealand this topic has intrigued me and all through these years I have noticed a remarkable reluctance among many of our members to face this issue frankly. Reformed people in Australia rather seek to evade Australian evangelicals than that they try to meet them.

There are always some who have evangelical friends, one or two contacts among baptists or evangelical anglicans, but they are few and far between.

When I go around in the church of Dee Why I may find any type of reading material, from "PIX" and "EVERYBODY" to "TIME" and "NEWSWEEK", but I have not yet found in ONE Reformed home the Australian "Christian Weekly" known as "NEW LIFE" and only very rarely have I seen the American evangelistic monthy "DECISION". That is in some ways typical for the situation. We know the Australian unbeliever and we read his papers, but we have no knowledge, or hardly any, of what is going on in the evangelical world in this country.

Now, there are many reasons for this. One of these is that the Australian evangelical world has strangely isolated itself and far more so than they themselves realize. They believe to be rather open to the world; they claim to be evangelistically minded; yet, in fact they have surrounded themselves unaware with what I fancy to call a velvet curtain. I choose velvet, because it is nice, so dignified, yet so solidly isolating and I am tempted to say: it does not let any smoke through. Yet, this would not be very fair. The anti-tobacco campaign is certainly no longer exclusively an evangelical affair, medical and government circles have joined the ranks. Behind these velvet curtains the evangelical world is a world in itself with its own religious jargon, its own manners and its own fashion for women's clothes and hats.

Now all this sounds very unfriendly; still, after many years of intimate contact and after having made the best friends of my life in evangelical circles, I cannot but find that this is true and that evangelicals would be very wise to do something about it. There is protection in isolation but protection should not be everything for a Christian community.

However, there are more reasons for the fact that so few of our Reformed people have come into a closer contact with evangelicals. I would say that Australians with a non-evangelical background experience the same difficulty as far as that velvet curtain is concerned. Yet it seems to me that they, having entered the exclusive circle are often soon enough at home, whereas a Reformed man with a lifelong experience of a Reformed church life and a wholehearted interest in the work of the Saviour still continues to feel himself a stranger.

As far as I can see a second reason for this is to be found in the Reformed man himself. He too has been living behind some sort of curtain in a world with a particular tone and style of conversation and life; that style and one was definitely more "worldly" in some respects, if you do not misunderstand the term "worldly" in this context. At least in the eye of the Australian evangelical it is more worldly. There was place for a good cigar, for a glass of wine and some more freedom between boys and girls in that world. This frightens the Australian evangelical, but the Reformed Christian is not at all worried about it; he knows by experience that the Lord keeps His Church alive and active also where this somewhat greater liberty is granted. The Reformed Christian is rather frigtened by the — what he considers to be — legalistic approach among evangelicals to various taboos in the Christian life and he fears to bring his children into contact with the hothouse atmosphere of the evangelical movement.

It is somewhat amusing that this fear for how the children will react comes from both sides. The evangelical Christian has been building up his evangelical movement also for the protection of his children at school and university and in the youth movement. It horrifies him to think that his children would enter a community where still various boys smoke, where in the religious conversation hardly anyone brings up the need for regeneration and very few seem to be interested in "total dedication", "victory over sin" or in full-time missionary service. The Reformed Christian on the other hand cannot get away from the impression that there is something religiously unhealthy and doctrinally unsound about much of the evangelical terminology and their preoccupation with a certain ascetism in a limited field; although, he has to acknowledge that he is secretly (and deeply) impressed with the evangelical activity in missions.

In this situation I have an advice to all Reformed people in Australia, and particularly so to the young people of the Reformed Church: do not be narrow-minded; be open to what you may definitely learn from your evangelical fellow Christians; join their movement at highschool (ISCF) and at university (EU) level; read their papers; join their prayer meeting; go to their camps (Katoomba) and listen to their criticism of what they believe to be our worldly attitude.

If you are not narrow but open minded, you will learn a great, great deal. You will discover the value of your own heritage and you will enrich your own faith and prayerlife.

A Reformed man or girl has really something to gain from a personal intimate contact with Australian evangelism; and he need not necessarily lose his Reformed convictions by it. It is my impression and experience that he will be confirmed in them.

J. W. Denick

From: Trowel and Sword

The Passenger in Your Car

A new right of court action will go into effect January 1, 1967, for passengers in motor vehicles in Ontario.

A guest passenger will have the right to claim damages from the driver and/or owner of the car in which he is riding, if he is injured in an accident caused by the driver's gross negligence.

As present a guest passenger — that is, one who is not paying a fare — has no claim against the driver or owner in such circumstances. (A fare-paying passenger does have the right of action, however, and this right will continue.)

The change results from an amendment to the Highway Traffic Act that was passed at the last session of the Legislature.

In announcing the effective date of January 1 for the new provisions, the Department of Transport pointed out its significance for drivers and owners as well as passengers.

The insurance industry advises that almost all automobile liability insurance policies now in effect include coverage against this new risk. However, all car owners are urged to check their policies to make sure that the policy includes passenger hazard coverage and where there is any doubt you should contact your automobile insurance agent.

STORY OF ALASKA'S PURCHASE CENTENNIAL

Come to the Party in '67

Alaska — the length and breadth of her — is set to have a spectacular aniversary in 1967. It was in 1867 that the United States purchased Alaska from the Russian Government. Alaska is all out to celebrate. In fact, it's the kind of party the whole nation wants to join.

Ladies are putting the last tucks and ruffles on turn-of-the-century costumes; men are competing in beard-growing contests; kids and their elders are going to dance in streets where boom towns and ghost towns once stood. The state is going to sing in concert halls and saloons with imported famous orchestras and opera stars — with pop and jazz.

It's the kind of event the whole nation celebrates — Alaska has been American for 100 years in 1967. The practical decision of the government to join the celebration financially means that towns match the funds and build projects "of lasting benefit to the people of the state." This means community halls, libraries, information centers, museums are going up where none existed before . . . that famous historic sites and monuments are being restored . . . that Alaska's spiraling tourist industry will have more facilities and attractions to show the visitors.

Whether you come by car, over the Alaska Highway or by Inland Waterway, or whether you jet in, the promise of party excitement will be evident as 1966 draws to a close. One gala occasion is that being planned by the Juneau Rotary Club. For a $20 tab the celebrators will be hosted at the Governor's Mansion, board a Marine Highway ferry for a CENTENNIAL NEW YEAR'S cruise . . . on January 3, 1967, Statehood Day, the first juried Art Show ever assembled in the state will open in Juneau, then travel in a specially constructed trailer to other areas of the state.

The famous Alaska Highway is celebrating its quarter of a century of existence in 1967. Some exciting Canadian-Alaska Centennial plans include issuing passports to traveler as they come on at Whitehorse in Canada. Visas will be stamped at stops along the way — any town with highway connection is in a festive spirit. Tourists are invited to picnic-barbecues, singalongs, folk-dancing, Indian and Eskimo dances and pageants. ALL THIS AND FISHING TOO. At the Alaska end of the Highway in Fairbanks, the lucky traveler who is properly visaed will receive some great souvenirs.

And Fairbanks is where Alaska has its Official Exhibition Site, known as A-67 — Opening May 27, 1967 — Closing September 10, 1967. Everything being constructed at the site, on the 40 acres owned by the state and which will revert to the Pioneer Memorial Park after 1967, points up and displays Alaska's arts, crafts, and cultures.

Every Alaska town and outlying village, in addition to its federal-participating project, is working through Centennial Committees on a year-long spectrum of celebrations and commemorations. The State Commission will mount fifty bronze plaques marking some of the state's significant historic structures, and is assisting in local historic publications.

A highlight of the statewide party is the musical-drama LORD OF ALASKA which opens July 7, 1967 and travels the state.

The Centennial Queen and her two princesses are to be chosen from a field of ten at the Coronation Ball at the Opening Day at the Exhibition Site.

Other focal points of Alaska's Centennial are — the capital site at Juneau. Here the State Historical Museum will be housed in a new Centennial Building. Here too the hearty dramatization of some

(Continued on page 10)

THE WORLD AROUND US

Round-Trip to Manila

by

John Vriesinga

By the time this appears in print president Johnson should be back home. He's taken quite a trip around the world, the first in a long time.

A man like the American president doesn't take a big trip unless he has a good reason for it. And usually the reason is a political one.

This time president Johnson went to several countries in Southeast Asia. He was the first United States president ever to visit Australia. And the other countries ought to feel no less honoured by the attention the head of the world's strongest nation pays them.

What is the purpose president Johnson had in mind when he decided to make this 25,000 mile trip? It may be characteristic for today's world situation that heads of states usually are rather vague about their intentions.

Instead of saying: this is what I want to accomplish, they engage in platitudes, out of which experts are to distill a few solid facts and a lot of speculations.

The immediate reaction of commentators, when the plan for the trip was announced, was that it probably was meant to strengthen the position of the democratic party in the elections for congress members in November.

In this line of reasoning the people of the United States, and especially those who have serious doubts about Johnson's policies in Vietnam, are to conclude from the trip that president Johnson is really and seriously trying to establish peace in Asia. His visit took him to New Zealand, Australia, Thailand, Malaysia, South Korea and finally to Manilla, the capital of the Philippines, where the heads of all these states would sit around the conference table together to discuss what could be done for an early end to the war in Vietnam.

All of the countries mentioned are more or less openly supporters of the United States in the Vietnam war. In other words, they are the American allies. So, the American voters were to be left not only the impression that their government really wants peace, they were also to realize that their country isn't alone in this war against communism.

But the knife was to have another cutting edge. There should not be any doubt that president Johnson really would like to bring the war in Vietnam to a quick and honourable end. If he did accomplish that it would be the most effective support he could give his own party in the congressional elections. Of course, president Johnson fully

realized that the Manilla conference wouldn't be able to establish peace overnight. He said as much before he left: don't expect any miracles.

Well, then what was the use of going?

The president said it wasn't so much the hope of ending the war in Vietnam quickly that warranted the trip through Southeast Asia. It was more the hope of uniting this part of the world in a common drive for peace and prosperity. "I am going on a mission of hope for peace", he said before he left. And he asked the officials gathered to see him off to pray for the success of the mission.

In one of his speeches during the tour he repeated this emphasis by addressing the communist North Vietnamese directly and appealing to them to join the rest of Asia in a "nobler war on hunger, ignorance and disease". "A new Asia is emerging", he said. "Your people should be part of it, proud, independent, peaceful. We're not out to destroy you, but as long as you do not stop your aggression we have to stop you".

That was a clever bit of diplomacy. The speech couldn't have failed to please the United States' allies in Vietnam, insignificant though their support is. It also was a challenge the North Vietnamese leaders could understand, and, perhaps, appreciate.

"Here you are", president Johnson was telling them in between the lines of this speech. 'You're fighting a hopeless war, having your cities bombed, loosing thousands of your young men, spending all that money you so badly need. And you stand all alone. What can you expect from the Chinese, other than ending up as their vassal? Be independent and proud, like the communists of North Korea. After we've defeated them they've had to leave the Chinese. Why don't you too align yourselves with the Russians now, before it's too late. You can still be communists. But then we can live in peace. And we will help you instead of fighting you."

It seems the plea fell on deaf ears. The leaders of North Vietnam called it utter "hypocrisy".

But from Moscow, where the leaders of European communist countries met in consultation, came reports that the Russians are, from their side, trying to entice the North Vietnamese leaders into their camp, and away from the Chinese. That would probably mean a quick end to the war, because the Russians, although now openly supporting North Vietnam, would, within their present philosophy of peaceful co-existence, use all their influence to reach a quick settlement.

That situation dominated the background of president Johnson's tour through Southeast Asia. This type of appeal, coming from a conference in a Southeast Asian capital, and via underground channels from Moscow as well, would be more effective than anything coming direct from Washington.

While this being written the Manilla conference is about to start. It isn't likely to produce any solid result, because the participants are not agreed on what course of action to take. South Vietnam, Thailand, and South Korea, for example are reported willing to settle only afer a complete military defeat of the communists of North and South Vietnam, no conferences. But that isn't really of great consequence. The conference is merely the stage diplomacy has set to enact a diplomatic thrust, that in the end could have farther reaching results than the bombings have now.

One more thought in parting. President Johnson asked the prayers of his followers. Whether or not he issued that request lightly, how many of us, Christians, have made the cause of peace the subject of our constant prayers? How many of us, to stay closer at home, are making the lot of fellow Christians in Southeast Asia the subject of our prayers?

Servants to Immigrants

by Rev. JOHN GRITTER

3

Canada Today

Having in long strides sketched a little of the development of Canada we pause to look around a little and get some ideas of the country as it lies before us, before we go on with our story about Dutch settlers. In general we don't know too much about it, the younger generation a little more than the older ones, but in general we should know more, much more about it.

The first fact about it is that it is a big country. It stretches from the United States north to the Arctic Ocean, east and west from the Atlantic to the Pacific, covering a territory of 3,851,809 square miles, with a very irregular coastline of 24,500 miles, with a border between it and the United States 3,000 miles long, comprising altogether 1,400,000,000 acres! Only the United Soviet Socialist Republic is larger. Our immigrants got an idea what this means when they found that on landing in Halifax they were still closer to Amsterdam than to Vancouver, and when they rode trains days and nights, on and on, west, west, on trips which seemed unending. What a country!

There is a curious twist to its border which is often overlooked. We in the United States call Canade our 'northern neighbor." Yet there is a part of Canada, east of Detroit, along the shore of Lake Erie, which is even south of Detroit. When we were living in Canada and visited in the U.S., people would sometimes ask, "How is the weather up in Canada?" They took for granted that in Canada it must be cold, that was where the bears were roaming, when as a matter of fact our weather in southwest Ontario was practically the same as in lower Michigan. But it is true that in much of Canada the weather is pretty cold. It's a long, long way north! And the temperature at times goes a long way down. Yet much of Canada has a moderate climate and that is where the bulk of the people have settled, notably in the southern part of Ontario.

If Canada was to be a real geographical unity a railroad across the country whereby travel and interchange of goods would be possible was a prime necessity. Leaders in the western provinces, as these emerged and were urged to join the Dominion of Canada, placed much emphasis on this; those in the east saw the correctness of it. It was a big undertaking; it must have taken a lot of planning and materials and manpower and money; but it was accomplished. By 1885 the National Railway became a reality. Later came also the Canadian Pacific. Both of them were supplemented by a number of smaller railways. All this did much to bring the eastern and the western provinces closer together.

In later years this was increased by the building of highways for the ever increasing number of automobiles. The Trans-Canada Highway from St. John, Newfoundland to Victoria, British Columbia, including the use of two ferries from Newfoundland to Nova Scotia and from Vancouver to Victoria, over the prairies and partly through the Rocky Mountains, may be looked upon as the crown of all this roadbuilding to unify the provinces more fully.

And there is, of course, the network of airways whereby communication between different parts of this wide country has become a matter of hours.

Canada has resources: Nickel, titanium, asbestos, zinc, copper, iron ore, magnesium, gold, silver, coal, fish, forests, petroleum, mica, and other treasures in quantities unknown.

Industries developing these are increasing in number. First these had to depend very much on American capital, and that is still largely the case, but more and more Canadian money is being used. One who has not been around such places as Toronto for a while and then returns is simply amazed at all the industries springing up everywhere. Canada is on the march.

Important in this connection are the waterways. In the north is the Hudson Bay; a large inland lake, but frozen half of the time and therefore of limited usefulness. There are a number of rivers carrying water east and west and north and south. The big waterway is the combination of the Great Lakes with the St. Lawrence Seaway, whereby ocean ships can make their way up the St. Lawrence River through a system of locks, into Lake Ontario, through the Welland Canal, one Lake Erie, along the St. Clair River, over Lake Huron, through the Great Soo Locks, onto Lake Superior, and back. The volume of shipping along this route is constantly growing. It has put Canada in line for trade with lands all around the world.

Leading cities in Canada are Halifax, St. John, N.B., Quebec, Montreal, Ottawa, Toronto, Hamilton, London, Windsor, Winnipeg, Calgary, Edmonton, Vancouver, Victoria, Kitchener, Sudbury, St. John's, Nfld.

Canada has beauty too: The Thousand Islands in the St. Lawrence Seaway, the forests in Northern Ontario, the Rockies with Banff and Lake Louise, the Muskokas north of Toronto, the Fraser Valley, are just a few of the many beauty spots to delight tourists from year to year.

The form of government is a copy of that in old England. The crown is represented by a governor-general. The parliament, with its beautiful quarters in Ottawa, the capital city, consists of the House of Representatives elected by the people and a much smaller House of Lords appointed by the prime minister. The two larger political parties are the Liberals and Progressive Conservatives; and there are a number of smaller ones. In recent years neither of the two leading parties has had a strong working majority, so that it was necessary to have coalitions and here is where minority groups can be of great importance. All this sounds familiar to people coming from Holland and other lands where that form of government is traditional.

As to Church life: about 45 percent of the people are affiliated with the Roman Catholic Church. The largest Protestant body, comprising 20 percent of the population, is the United Church of Canada which dates back to 1925, when the Methodist Church and the Congregational Churches and a part of the Presbyterians united to form one denomination. A part of the Presbyterians refused to go along and still is the Presbyterian Church. Next in number to the United Church are the Anglicans, the continuation of the Church of England. Besides these there are the Lutherans, the Baptists and many other smaller bodies. As in other parts of the world, the Pentecostal groups are on the increase. And here too all kinds of sects abound. The Canadian people by and large have strong religious traditions: most of them belong to some church, attend more or less, feel that it is an honorable thing to be a member, but one can hardly say that in general their religion is a strong influence in their lives.

These are a few leading facts about Canada. The fact to note in conclusion is that at the end of World War II this vast country, the second largest in the world, with all its potentials, had in it only about twelve million people!

Here was room for many more.

And many came.

That is the main story of the following articles.

After a brief look at Dutch immigration before 1946 we must get on with that story.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

FIRST SERIES OF PROBLEMS IN NOVEMBER

No. 228
Authors: F. Paletz and E. Schütte.
Black: 3 pieces

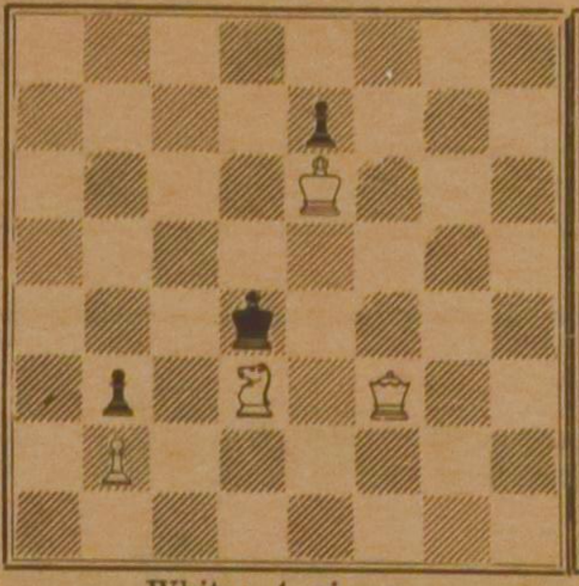

White: 4 pieces
White to play and mate in four moves. 4 points

No. 229
Author: C. Mansfield.
Black: 4 pieces

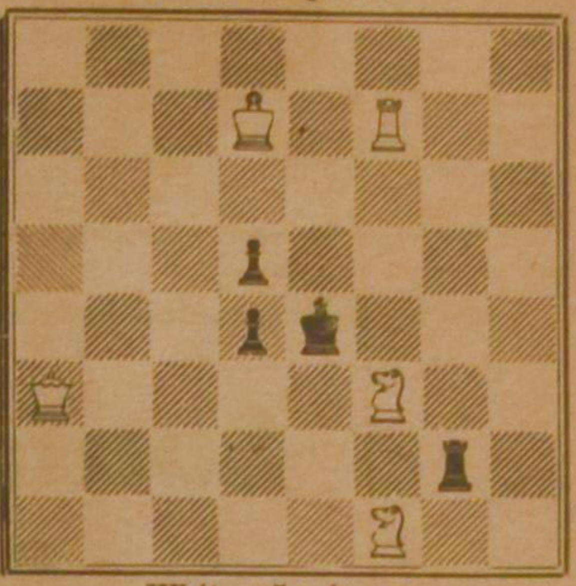

White: 5 pieces
White to play and mate in two moves. 2 points

NOTES

1. On request I offer again a four-mover this time. The two-mover is regular, I would say, although not too easy.
2. No. 228, the product of two composers together, will certainly give some headaches. If you spend some time on it, I suppose you will be able to find the surprising solution .Don't overlook that if Black would begin, White could play 1. —, Q-Q5 mate (Dd5 mat). The full solution is expected, of course.
3. No. 229, although rather tricky, is not difficult. You will enjoy it. Indication of the keymove is sufficient.
4. Solutions should be sent in one package after also problems 230 and 231 will have been published.

ALASKA

(Continued from page 8)

moments in Juneau's history — HOOTCHINOO AND HOTCAKES will play nightly — this event is climaxed by a ride in the old mining train which ran in the gold rush boom. The International Drama Festival will take place for the first time in Alaska — loaned by Whitehorse for Alaska's Centennial — competitions will be held in Juneau on June 8, 9, and 10, 1967.

Sitka ,the Transfer Site, reenacts its IN THIS PLACE — a costumed recreation of the lowering of the Russian double-eagle and the raising of the stars and stripes. The U.S. Army has filmed this spectacular for viewing in 1967 in its THE BIG PICTURE series.

Anchorage which has wholeheartedly taken the motto NORTH TO THE FUTURE shows why it has become the Crossroads of the World. This fastest growing city in Alaska is dedicated to see Alaska Moving Forward. The "Good Old Days' 'are recalled too — a Native Cultural Exhibit located at International Airport gives visitors a display of Eskimo and Indian customs and crafts and an old-time steam railroad will carry visitors aboard the vintage equipment between the Airport and downtown Anchorage. A Centennial Air Show in June the largest ever held in the State, will feature a week-long series of air races, model shows, equipment displays, honors to bush-pilots — and a crowning event will be the visit by the aerobatics BLUE ANGELS and THUNDERBIRDS. Music, Dance and drama will all be featured — *from the staging of* SEWARD'S FOLLIES to the opening of LORD OF ALASKA. Art shows will be on exhibit throughout the year.

The celebration of Alaska's Purchase Centennial in 1967 reaches into every aspect of this vast land. There are over 300 events on its celebration calendar — a dazzling and colorful display, designed to spark the vacation joys of Alaska's visitors in 1967.

From the Mailbox

Creeds

Dear Mr. Editor:

Allow me once more to address myself to the question concerning ecumenism in education and the need for multiformity in creeds today. We as Reformed believers have our standards, the three forms of unity, also called "church creeds." These serve as our confession and rule and guide in faith. They serve to keep us unified in the faith, free from error, giving us a Scripturally and time-tested exposition of the Gospel. These standards have meaning and bearing on the whole of our life as church organization and organism.

When it is contended that in education (or other life areas) we need a separate creed that is free from church creeds, are we not defining what we mean by "church", saying what we really want to say? This contention for a separate creed can only then rightly be made when it has been shown that we need separate creeds (which has not been proven by any manners of means) and that our standards cannot serve as a good or sufficient rule or confession for Reformed believers. As the contention now stands, to my mind, it presents a completely distorted view of sphere sovereignty.

Do we need new creeds for the various life areas? Is our modern life structure so bewildering that God's child cannot know how to live and act and work? I question this seriously. If such conditions do exist (education does not present it at all) then a formulation of a creed, if that is the answer, should be done on the basis of our standards. To do less is to set aside that which we as Reformed believers have cherished and used through the years as the best rule or guide available anywhere. To spell out the implications of our standards for all of life (and they do address themselves to the whole of life) is quite another matter. Do we know our standards? Do we go to them to guide us in our study of Scripture, and to guide us in the application of Scripture to our specific life area? If that is done, I am convinced that we need no new creeds. Perhaps we need more the study of the creeds we have, with an obedient listening to what God's Word has to say to us, as expounded in these creeds.

There as a fallacy abroad that ministers of the Gospel are in an ivory tower and hence cannot rightly judge life seeing they really don't know life. What is implied in such thinking is that the preaching of the Word cannot really address itself to men in their various fields of occupation. I am aware that it is not the business of the pulpit to make judgments on all of life's relationships and problems. It is, however, a charge to ministers "That they thoroughly and sincerely present to their people the Word of the Lord, revealed by the writings of the prophets and the apostles, and *apply the same, as well in general as in particular*, for the benefit of the hearers; instructing, admonishing, comforting, and approving, *according to every one's needs;* . . ." (Form for ordination of ministers; emphasis mine, C.T.) This does not say that a minister is able to make judgments in every area, but it does mean that he must give the directives from God's Word so that the members are able to apply it in their lives. I know that the burden for knowing and applying the Word to all of life does not rest with the ministers only, but when political and business concerns pressed the members of the Pergamus church to unholy compromise actions, Christ charged the minister, in the first place, to take care of that matter. As an "angel", a messenger from God, to that particular church, he was called to "apply" the Word, and to apply it in the way of discipline. That means that he not only could but was required to know whether the members of his church were w[illegible]g "Christianly in the various areas of life."

I am afraid that when we advocate separate creeds for separate spheres and contend that the church as institution is not competent to spell out the implications of the Gospel for the whole of life, we may or may not intentionally be saying that the Church is a sphere that can only be disciplinary judge in its own particular household of affairs. Outside of that she should be silent. She may give directives, she may not apply or judge by the clear teachings of the Word. No one wants to make life that difficult, that divided, that compartmentalized, or that stricturized.

I admire the enthusiasm for new creeds which "could not only enrich our lives in labour, education, business, and politics, but also refresh and reform our churches" but I cannot share in it. If we apply the rich heritage that is ours in modern language, we have all the treasures and riches in Christ Jesus to which our forefathers responded with joy and thanksgiving. It is all there, clearly expounded. It remains for us to drink at this God-given fountain of life and live. No new creeds can give that except or in so far as they are reformulations of what has been said. Let us then apply in living language what our present creeds spell out for us of the Gospel of life for all of life.

Sincerely,
Cecil W. Tuininga

CANADIAN PRESBYTERIAN

"Draft Statement of Faith"

CAUSES DISQUIET

In 1964 the General Assembly of the Presbyterian Church of Canada transmitted to the presbyteries a request for their views on entering into conversations with the United Church of Canada. In reply to the query, a number of presbyteries asked for a clarification of the Presbyterian Church's confessional position. As a result of these requests and an overture to the 1965 Assembly, the Committee on Articles of Faith and on Inter-Church Relations presented to the 1966 General Assembly a 'Draft Statement of Faith' of about 3000 words. This statement has now been transmitted to presbyteries for consideration.

The September issue of Presbyterian Comment was devoted entirely to an exposition and evaluation of the Draft Statement of Faith. The Editor, W. Stanford Reid, explains in an introductory statement that four separate articles in the periodical will deal with the four main divisions of the Statement: authority, man and God, Jesus Christ and the Spirit. He counsels the ministers and elders of the church to read the Statement very carefully before making their judgment.

Reid, writing about the Statement's view on authority, says that it reduces the Bible to the status of a 'primary witness' and the Westminster Confession of faith to an exhibit in an historical museum, and has made any contemporary creed into a mere 'commentary on the faith'.

The Rev. A. Donald MacLeod, writing on the Statement's view on the relation of God and man, says that the resemblance between what the Westminster Confession of Faith and what the Draft Statement have to say about revelation are only incidental. In the Draft Statement death is a part of God's intention for man. "The *Statement* could perhaps best be dismissed as a bad joke, given another church and another age. But to do so would be to make a serious mistake. The *Statement* poses a serious threat to the theological integrity of our Church in its Reformed heritage." The Rev. L. L. deGroot says that in its teaching on Jesus Christ the Statement leaves much to be desired. While it acknowledges the humanity and deity of Christ, it does so in a 'confused and confusing way'.

De Groot, writing alo on the Statement's teaching of the Spirit, claims that the section is centered on man. "The unfortunate thing about this section of the statement of faith is that it seems to be overanxious to impress the world of our day with the fact that the Christian Church sees this as the greatest need of our time, to solve the tension and the conflict between man and man. The chief concern of the Gospel seems to be defined as that of bringing about peace between man and man."

He charges further that the Statement, while centered on man, does not suficiently speak to man's needs today. It makes no mention of the crisis brought about by the "New Morality" nor the idolatry man expresses in his love of things.

In summarizing the evaluation, Reid writes, "The statements are vague, often ambiguous and equivocal. Furthermore, they do not represent the historic Presbyterian understanding of biblical teaching, but rather frequently present views derived from contemporary existentialist philosophy — We do not oppose the idea of a confession which seeks to deal with contemporary problems. But we do believe that the church must take this step only after mature and very thorough consideration."

(RES NE 10-20-66)

BE MY LOVE

Come live with me, and be my love,
And we will all the pleasure prove
That valleys, groves, hills and fields,
And little wooden churches yields.

Come, be my love, and live with me.
Else, try to make it so, please see
That I can meet you often, hear?
I want to be with you, my dear.

Come, love, with me, and be my life.
Your voice is comfort, soothes the strife.
And Sunday — right? — will be a feast,
'Cause then I'll hear you TWICE, at least.

F.D.

Vrolijk zeggen we: Adieu!

door Tini van Ameyde

③

Aan alles komt een eind, ook aan de goede dingen. Dit is een waarheid, die Opa en Oma al lang geleden ontdekten en tevens de reden, waarom ze zo tegen deze Canadese reis opgezien hadden. Het einde hadden ze gevreesd, het afscheid voor de tweede maal. En, alsof het zo wezen moest: elke avond hoorden ze hier in de verte het melancholieke fluiten van de trein, die Edmonton verliet, op weg naar het Oosten. Dan kromp hun hart ineen, om het maar eens dramatisch te zeggen. Ze telden gierig de dagen af. De dagen, waarop ze hun kleinzonen bij zich hadden, met wie ze zo buitengewoon overweg konden. Het is maar gelukkig, dat ik niet jaloers aangelegd ben, want anders had ik het zwaar te verduren gehad! Eerst verleden jaar, toen mijn ouders "over" waren, en nu weer, met mijn schoonouders. De kinderen riepen niet meer: "Mom, where are you?", als ze thuis kwamen, maar: "Oma, waar ben jij?" Dad en Mom hadden zonder enig bezwaar de benen kunnen nemen...

Het trof me als ironisch, dat de treinfluit-in-de-verte, die zoveel op haar geweten had, niet meer gehoord werd, toen de tijd aanbrak voor het vertrek. Er was een onwennige stilte over onze stad gevallen: de spoorweg, "lifeline" van de West, was door stakers lamgelegd. De weken daarvoor werden gekenmerkt door onzekerheid: gaan ze staken, ja of nee? De Rijndam zou op 31 augustus uit Montreal vertrekken en dus moesten Opa en Oma zorgen, dat ze er waren, hoe dan ook! De Holland-Amerika Lijn zond het advies om in elk geval tijdig nieuwe maatregelen te treffen voor transport van bagage en persoon, maar — wat een teleurstelling! — de Ned. Christelijke Reisvereniging zweeg, in alle talen. Waren deze bijzondere omstandigheden geen aanleiding om de reizigers, die zich met zoveel vertrouwen onder haar leiding gesteld hadden, een paar richtlijnen te geven?

Wachten, wachten... Temidden van al die onzekerheid begon Opa paniekverschijnselen te vertonen. Reeds zag hij de boot wegvaren zonder hem... en o, de gedachte aan een vliegreis gaf hem een aanval van de bibbers! Oma echter bleef onder alles zo koel als een ijsberg. Achter haar hand fluisterde ze tegen me: "Ik wou, dat-ie ophield met zijn spookverhalen. We zijn hier dwars door een staking gekomen en we zullen wel weer thuis komen ook." Bravo, de ware pioniersgeest! We besloten niet langer op de uitslag der onderhandelingen te wachten, maar grepen de weerspannige Opa in zijn kraag en brachten hem naar een reisbureau. Enkele reis Montreal per vliegtuig, please! De zaak was in tien minuten beklonken.

Met koortsachtige haast — en achter gesloten deuren — begonnen mijn geliefde en ik toen aan een taak van gigantische afmetingen: het samenstellen van een "scrapbook". Landkaarten, kleurige folders, tijdschriften, de hele mikmak werd nagesnuffeld. Advertenties, artikelen, foto's, werden uitgeknipt, opgeplakt en van onderschriften voorzien, zodat er een boeiende kroniek ontstond van Opa en Oma's avontuurlijke belevenissen in Canada. (Want avontuurlijk was het: wie hoorde ooit van bezoekers, die op de heen- èn op de terugreis door stakers in de wielen werden gereden!) De taak nam vijf dagen en ik wil wel eerlijk bekennen, dat ik aan het eind daarvan zo'n beetje voor Pampus lag. Mensen, wat een job! Zelden echter hebben we een presentje gegeven, dat met zoveel dankbaarheid aanvaard werd.

De dag, waarop onze gasten vertrokken, was miserabel-grauw. Het was een dag, die Holland eer zou hebben aangedaan: we spoelden haast van de highway af, toen we naar de International Airport reden, een mijl of twaalf ten Zuiden van Edmonton. Ik zat in de car met een beklemd hart. Dit was de tweede maal in een tijdsverloop van vier maanden, dat we grootouders wegbrachten en o, hoe haat ik dat moment van vaarwel-zeggen! Om de onzekerheid, die er achter ligt, ja, maar nog het meest, omdat ik me kan indenken, wat het voor hen moet betekenen. Gelukkig hielden ze zich kranig. Het was, alsof we bij zwijgende afspraak overeengekomen waren om het de ander niet moeilijk te maken. Het allerlaatste ogenblik: "Goede reis! — Dank voor alles!" Het regengordijn slokte hen op. We zagen het vliegtuig niet eens opstijgen. Toen we kletsnat in de car stapten, betrapte ik mezelf op de gedachte, dat het fijn was om nu niet naar dat ei-volle Holland te gaan, maar naar huis te kunnen rijden...

De stilte bij ons thuis was de eerste dagen tastbaar. Vooral tijdens het supper misten we de gasten en zaten elkaar verloren aan te kijken. Tot onze oudste besloot om wat leven in de brouwerij te brengen en zijn verhuizing aankondigde: hij nam de zitkamer van Opa en Oma in beslag. Met drie uur sjouwen was hij een knots van een hol rijker en waren de zichtbare sporen van hun verblijf zo goed als uitgewist. De onzichtbare sporen leven nog lang voort. We vinden het enorm, dat de kinderen nu weten: ook wij hebben grootouders, die veel van ons houden! Bovendien, als ze nu naar Holland schrijven over hun leventje hier, dan weet men daar precies wat ze bedoelen. Nee, daarmee is de afstand niet weggenomen, maar wel aanzienlijk kleiner geworden.

Berichten, die we na de terugkeer hebben ontvangen, tonen aan hoezeer Opa en Oma van hun logeerpartij hier genoten hebben. Die glanst als een juweel in hun herinnering. En dat is temeer opmerkelijk, omdat ze deze reis met honderd-en-een voorwendsels voor vijf jaar op de lange baan geschoven hadden. Het is mijn hoop, dat het verhaal van hun belevenissen aan andere aarzelende grootouders de moed zal geven om ook naar Canada te komen. U ziet: het reizen stelt niets voor! Hoe gek het ook mag lopen, de zaak komt altijd weer terecht. En het logeren hier levert ook geen moeilijkheden op, zolang men elkaar wat ruimte laat. Het tweede afscheid... ja, dat blijft een nare geschiedenis. Maar in mijn opinie — en die wordt nu ongetwijfeld door Opa en Oma gedeeld — weegt de kortstondige misère daarvan bij lange na niet op tegen de vreugde van een samenzijn met kinderen en kleinkinderen!

Nu is het al oktober. Alberta werd een vlammend boeket van herfstkleuren en de meeste zilverharige bezoekers zijn al weer vertrokken. Hoe vaak zullen ze nog aan ons denken, over ons praten, voor ons bidden? Want kijk, dat laatste is nu ook gemakkelijker voor hen geworden: ze kennen onze zorgen van alledag. Wat meer is, ze hebben met eigen ogen gezien, dat God hun kinderen in dat verre land bij het geloof in Zijn vaderschap bewaard heeft en hen met goedheid overlaadde. Rijker, dan ze ooit uit de brieven wilden aannemen... Hoe kan het anders? In Zijn hand ligt de wereld. Hij is machtig om hun nageslacht ook hier veilig te stellen "in de schaduw van Zijn vleugelen". En staat Zijn trouw niet vaster dan de Rocky Mountains, waar ze met zoveel ontzag tegenop keken?

Voor wie dit weet, verliest zelfs het afscheid zijn bitterheid. Niet de nacht, zoals vriend De Genestet dichtte, maar de morgen wacht ons. Vrolijk zeggen we daarom: Opa en Oma, à-Dieu!

ZOU HET NIET PRETTIG ZIJN OM DIT JAAR KERSTMIS IN HOLLAND TE VIEREN?

HET s.s. STATENDAM VERTREKT OP 9 DEC. VANUIT NEW YORK.

Hoogstwaarschijnlijk hebt U familie of vrienden, die U zou willen bezoeken, of U zou het op prijs stellen om van ouds bekende plekjes weer terug te zien.

De tarieven zijn in de winter laag, zodat het de moeite waard is om nu Uw plannen te maken. En zelfs als U niet naar Holland gaat, vergeet dan niet dat het makkelijk is om van Rotterdam, waar U met de Holland-Amerika Lijn aankomt, naar andere plaatsen door te reizen.

Loopt eens bij Uw reisbureau, of bij een van de onderstaande kantoren van de Holland-Amerika Lijn binnen.

HOLLAND-AMERIKA LIJN

Montreal · Toronto · Calgary · Vancouver · Halifax: Furness, Withy & Co. Ltd.— Passage Agenten.

FIVE ROSES

is de extra-lichte bloem voor alle doeleinden geschikt

Bak met deze beroemde bloem, die alles lichter, brozer en smakelijker maakt.

U krijgt gegarandeerd betere bakresultaten met Five Roses!

ONTARIO

PROVINCE OF OPPORTUNITY

Government Information

Van het Departement van de Procureur-Generaal

Onder het principe "Niemand in de Provincie zal een gelegenheid voor juridisch advies worden ontzegd", zal Ontario's nieuw kosteloos juridische bijstand systeem in werking worden gesteld.

Het nieuwe plan voorziet in juridische bijstand aan personen die niet in staat zijn om te betalen of slechts gedeeltelijk kunnen betalen in de kosten van juridische diensten, zowel in civiele als in criminele zaken. De Regering zal 75% van het gebruikelijke advocatenhonorarium betalen.

De wet bepaalt dat het Wetsgenootschap wordt gemachtigd om een Juridisch Hulpplan in te stellen en uit te voeren.

De Provincie zal in gebieden worden worden verdeeld en het Wetsgenootschap zal een Directeur voor Juridische Bijstand benoemen, alsmede een gebiedscommissie en een directeur zal voor elk aangewezen gebied worden benoemd.

Een Provinciale Adviescommissie samengesteld uit personen zoals rechters, magistraten, advocaten en anderen zal worden ingesteld, die jaarlijks aan de Procureur-Generaal een rapport zal uitbrengen aangaande de uitvoering van het plan en omtrent het jaarlijks rapport van de Wetsgenootschap, daarmede de verzekering gevend van een onafhankelijk inzicht betreffende de uitvoering van de Juridische Bijstand in Ontario.

the Hon. John Robarts
Prime Minister of Ontario

Ian Douglas Smith

De politieke verhoudingen zoals deze zich in Rhodesië voordoen kunnen niet altijd voortbestaan. Daarvoor zullen de Afrikaanse staten wel zorgen. Bovendien zullen Rusland en China voortdurend met hun vinger blijven wijzen op Rhodesië, aangevuld door berispingen van andere landen, met name Engeland, Canada en Frankrijk. De zaak Rhodesië zal toch een keer op de operatietafel van het Gemenebest komen. Indien niet daar, dan zeker in de Verenigde Naties.

De man, die in deze onverkwikkelijke zaak een grote rol speelt, is ongetwijfeld de minister-president van Rhodesië, Ian Douglas Smith.

Op 8 april 1919 werd hij in Selukwe, Zuid Rhodesië, geboren. Zijn vader, Douglas Smith, emigreerde in 1898 van Hamilton, Schotland, naar Rhodesië.

Hij werd veeboer en interesseerde zich ook voor de goudmijnen. Als slager verwierf hij algemene bekendheid. In Selukwe herinneren de oudere personen zich nog goed zijn heerlijke worsten! Voor de plaatselijke politiek interesseerde hij zich eveneens en nam daaraan actief deel. Hij vestigde een school voor kinderen van het gemengde ras, kinderen van gemengde ouderparen, die mulatten worden genoemd. Volgens vader Smith was er geen familie in de buurt die een betere omgang had met de negers dan de familie Smith. Toch geloofde vader Smith dat het blanke ras recht heeft op de helft van het land en dat de andere helft toekomt aan de negers. Wel een ongelijke verdeling met het oog op het grotere aantal negers.

IAN SMITH

Ian Douglas groeide op in Selukwe en bezocht de Chaplin school en de middelbare school van Selukwe. Als leerling kwam hij niet boven de middelmaat uit, maar op sportgebied was hij een van de besten. In een schoolblad werd van hem gezegd: "Good on attack, but does not always time his passes well."

Na zijn middelbare schoolopleiding te hebben voltooid vertrok hij naar Zuid-Afrika om van de Rhodes University te Grahamstown zijn 'bachelor of commerce degree' te behalen. Voordat hij zijn graad behaalde maakte Ian nog heel wat mee.

In 1939 hield hij op met de studie en meldde zich bij de luchtmacht. Als piloot werd hij al spoedig neergeschoten en ernstig verwond, zodat hij maanden in een ziekenhuis te Caïro werd verpleegd. Plastische operaties waren nodig om zijn vervormd gezicht op te knappen. Na deze operatie ging hij terug naar zijn onderdeel.

Boven de Po-vlakte in Italië werd zijn vliegtuig opnieuw neergeschoten en vocht hij achter de Duitse linie om verkleed als een Italiaanse boer per voet de Alpen door te trekken om zodoende met de geallieerde troepen in contact te komen.

Na de oorlog keerde hij terug naar de universiteit om zijn studie te voltooien. Uit zijn belevenissen als piloot blijkt dat Ian Smith de moed niet gauw opgeeft. Hij weet van doorzetten. Heeft zijn levenservaring hem wellicht ook verhard?

In 1948 stapte hij de politieke arena binnen. De Liberal Party van Rhodesië was de rechtse oppositie-partij van Sir Godfrey Huggins, de toenmalige minister-president. Smith won de verkiezing en nam voor vijf jaar deel aan de 'Legislative Assembly'. In 1953, toen de federatie van Centraal Afrika, waartoe Zuid- en Noord-Rhodesië en Nyasaland behoorden, werd opgericht verwisselde Smith van politieke partij en werd hij lid van de United Federal partij, die onder leiding stond van zijn vroegere tegenstander Godfrey Huggins. Na verloop van tijd verliet hij echter het parlement. Erg populair was hij niet en als spreker was hij geen uitblinker. De voornaamste reden waarom hij het parlement verliet was zijn ontevredenheid over het aanvaarden van een nieuwe wetgeving waarin werd bepaald dat de negers eveneens in de regering zouden worden vertegenwoordigd. Daarom vestigde hij zijn eigen partij, de Rhodesian Front Party genaamd, die voornamelijk uit extremisten bestond die als slagzin voor hun politieke partij voerden: Rhodesië voor de inwoners van Rhodesië. Het was maar een kleine partij, maar Smith wist Wiston Field, een rijke verbouwer van tabak, die een goede reputatie genoot, voor zijn partij te winnen. In de verkiezingen van november 1962 behaalde hij 62 zetels voor de Rhodesian Front Party. De partij voerde haar verkiezingsstrijd voor onafhankelijkheid van Engeland en het behoud van de blanke minderheid. Field werd minister-president en Smith zijn rechterhand en minister van financiën. In april 1963 eiste Field onafhankelijkheid van Engeland. Engeland had deze onafhankelijkheid reeds beloofd aan Noord Rhodesië en Nyasaland, landen die door een zwarte meerderheid werden geregeerd. Engeland wilde aan Zuid-Rhodesië eveneens onafhankelijkheid geven, zodra de regering wilde beloven dat er maatregelen zouden worden getroffen om de zwarte meerderheid in de toekomst gelijke politieke rechten te geven.

Op 13 april 1964 nam Smith de teugels in handen en werd Field gedwongen afstand te doen als minister-president. De rechtse groep in de Rhodesian Front Party achtte hem te gematigd! Over deze gang van zaken waren velen slecht te spreken. Vooral Joshua Nkomo, de president van de People's Caretaker Council, de nationalistische beweging, ging met de verandering van presidentschap niet accoord. Volgens hem waren de huidige leiders in het geheel niet geïnteresseerd in het volk, maar alleen in hun eigen belangen. Toch geloofde hij dat hun maatregelen op de duur tot zelf-vernietiging zouden leiden.

De regering arresteerde onmiddellijk Nkomo en drie andere nationalistische leiders. Deze arrestaties veroorzaakten verschillende demonstraties en oproeren, waaraan de politie door het gebruik van traangas en gummiknuppels een einde maakte.

In juli 1964 weigerde Smith in te gaan op een voorstel van de minister-president van het Gemenebest om een nieuwe grondwet te ontwerpen. Hij wilde alleen de grondwet van 1961 aanvaarden, waartegen hij toendertijd had geageerd en waarom hij de United Federal Party had verlaten. In deze grondwet werd bepaald dat er twee soorten kiezers zouden zijn.

De eerste moeten aan de volgende eisen voldoen. (1) vier jaar middelbaar onderwijs; (2) een inkomen hebben van $924 per jaar of over een eigendom beschikken met een waarde van $1540. Momenteel zijn er 92.746 Europeanen en 2333 Afrikanen die aan deze eisen voldoen. Zij kiezen tezamen een 50-tal parlementsleden. De tweede groep behoeft niet aan zulke hoge eisen te voldoen, maar kan ook slechts 15 leden in de regering krijgen. Wanneer men er rekening mee houdt dat de gemiddelde Afrikaanse boer niet meer verdient dan $125 per jaar, terwijl een hoger inkomen is vereist om zelfs deel te nemen als tweedeklas kiezer, dan is het wel duidelijk dat de Afrikaners niet veel in de melk te brokkelen hebben. Smith belooft de negers echter meer medezeggenschap zodra zij daartoe bekwaam zijn.

In 1964 vloog Smith naar Londen om met de Engelse regering te onderhandelen. Onafhankelijkheid werd beloofd indien de minderheid en de meerderheid te kennen gaven dat zij dit wensten. Smith, teruggekomen van zijn reis, riep een 'Indaba' tezamen, een vergadering van de hoofden van de dorpen en stammen, die 2.000.000 negers vertegenwoordigden. Zij zijn de nationalisten vijandig omdat zij vrezen dat zij hun baantje zullen verliezen, zodra de nationalisten aan de macht zullen komen. De hoofden zullen dan eveneens hun salaris kwijt zijn, dat hun door de blanke minderheid wordt uitbetaald. Engeland, dat de fraaie politiek van Smith wel door had, weigerde om afgevaardigden te zenden.

Harold Wilson, die inmiddels het roer in Engeland had overgenomen, stuurde het aan op meerdere samensprekingen met de revolutionaire Ian Smith. Tot dusver zijn al deze onderhandelingen op niets uitgelopen. Inmiddels heeft Ian Smith Rhodesië op 11 november 1965 onafhankelijk verklaard. Hieraan heeft de boycott van de andere landen nog weinig kunnen veranderen.

Het staat echter wel vast, dat aan het probleem Rhodesië zal moeten worden 'gedokterd', indien niet door Smith dan door anderen.

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken. Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

OF IS HET GAUW EEN JUBILEUM?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

Rudolf Hess

②

Een mislukte opdracht

Dat was een vreemd weerzien toen Hess uit het vliegtuig stapte, waarmee hij naar Engeland zou vliegen, en zijn adjudant Pintsch, de chauffeur en de detective ontmoette. Hoe moest hij zich uit de hachelijke situatie redden? Zou een van hen het geheim aan de Führer overbrieven? Zouden ze denken dat hij een verrader was of er tussen uit wilde knijpen?

HESS ZET DOOR

De drie mannen zwegen toen Hess in zijn Mercedes stapte. Hij begreep best wat voor gedachten er in hen omgingen. Hess, als gevolg van zijn zelfvertrouwen, was echter niet gauw uit het veld geslagen. "Kom eens met mij mee, Pintsch," zei hij, "ik moet je enkele dingen uitleggen."

Nadat Hess voor Pintsch een glas brandewijn had ingeschonken stak hij van wal met zijn verhaal en vertelde Pintsch van zijn plannen, die Pintsch eerlijk gezegd wel wat ongelofelijk en onaannemelijk in de oren klonken. Pintsch wond er dan ook geen doekjes om en vertelde zijn baas dat hij weinig heil zag in het plan. Hij maakte zich bezorgd over de toekomst van Hess wanneer zijn plan zou falen. Pintsch wantrouwde Hess niet. Hij wist veel te goed dat Hess Hitler zou volgen door dik en dun, maar was zijn baas niet wat te optimistisch? Droomde hij niet te veel van het behalen van de decoratie van de Maria Theresia Orde? Was hij niet verblind door de roemruchte toekomst als 'Redder van de wereld'?

Voor de tweede maal probeerde Hess naar Schotland te vliegen, maar het weer was te ongunstig, zodat hij gedwongen werd weer terug te keren. Op een tweede zaterdag in mei waren de voorspellingen echter zeer gunstig. Hij draalde niet langer, maar nam op die middag opnieuw afscheid van zijn adjudant en vertrok. Deze keer kwam hij echter niet binnen vier uur terug.

HAUPTMANN HORN

Luitenant Tom Hyslop, die in dienst was bij het Renfrewshire politiecorps, draaide zijn speciale radio aan om politieberichten over luchtaanvallen en onontplofte bommen op te vangen, terwijl hij zich op zaterdagavond huiswaarts begaf in zijn Wolseley politie-auto.

Omstreeks 10 uur kwam het bericht door dat een vijandig vliegtuig was waargenomen, dat in de richting van Glasgow vloog. De politie werd dringend verzocht het vliegtuig in het oog te houden in geval het ergens mocht gaan dalen.

"Dat is niet ver hier vandaan," zei zijn dochter Nan verbaasd. Hyslop stopte zijn auto en stapte uit om te horen of hij het geronk van een vliegtuig kon horen. Plotseling hoorden zij het geluid van een vliegtuig en terwijl zij de wolkenmassa's afspeurden zagen ze in het licht van de maan een vliegtuig voorbij trekken, waaruit een parachutist sprong. Even daarna hoorde men een gekraak van metaal dat brak.

"Vlug in de auto, Nan," riep haar vader. We moeten zien deze Duitser te pakken te krijgen."

Ondertussen daalde Hess neer op vijandelijke bodem. Het had maar een haar gescheeld of hij was verongelukt. De vlucht zelf was zeer voorspoedig geweest. Het klopte allemaal zoals hij het zich had voorgesteld. Bij zijn voorbereidingen had hij echter één ding over het hoofd gezien: hoe hij uit het vliegtuig zou moeten springen. Hij had er nooit bij stil gestaan dat het hem zoveel moeite zou kosten om uit het vliegtuig te springen.

Nadat hij met enige moeite de motoren tot stilzwijgen had gebracht, opende hij het dak om te springen, maar tot zijn grote verbazing ontdekte hij dat de luchtdruk hem neerdrukte in zijn stoel. Indien hij niet in staat zou zijn het vliegtuig te verlaten, zou het zijn dood betekenen. Landen wilde hij niet, want het vliegtuig stond op de geheime lijst en hij wilde de vijand geen informaties over deze nieuwe machine verstrekken.

Plotseling herinnerde hij zich dat een vriend hem eens het advies had gegeven om ondersteboven te vliegen om in geval van nood het vliegtuig te verlaten. Terwijl het vliegtuig op zijn rug kwam te ligggen bleef Hess door de middelpuntvliedende kracht nog op zijn plaats. Gelukkig maar, want anders zou de krachtige wind zijn nek hebben gebroken.

Daar hing nu de 'grote' Hess, de tweede man van het Duizendjarig Rijk in de lucht, onbewust van wat er met hem gebeurde. Toen hij langzamerhand weer bij kwam hamerde het door zijn hoofd: springen! Hij trok daarom zijn benen samen en zette zich met zijn voeten af en sprong.

Op Floors Farm maakte David McLean zich gereed om naar bed te gaan. Zijn moeder en zuster waren reeds naar bed. Het liep ook al tegen elven. Plotseling hoorde hij het geronk van een motor, toen stopte het geronk. Elk moment verwachtte hij het lawaai van een ontploffing, maar er gebeurde niets. Terwijl hij naar buiten keek ontdekte hij plotseling in het maanlicht iets wits tegen de zwarte wolken. Een parachutist. Dat moest een vijand zijn. McLean kleedde zich vlug aan en bonsde op de muur om zijn moeder wakker te maken. "Een piloot komt hier vlakbij naar beneden. Ik denk dat het een Duitser is. Kom gauw. Ik ga om hem op te pikken." Het moest een Duits vliegtuig zijn, want het geluid was anders dan dat van de Engelse vliegtuigen.

Inmiddels was Hess met een verstuikte enkel geland.

"Wie ben je?" riep McLean? "Ben je een Duitser?" "Ja," antwoordde Hess. "Ik ben Hauptmann Alfred Horn. Ik moet naar Dungavel House. Ik heb een belangrijke boodschap voor de Duke of Hamilton." Meer stemmen klonken bij de boerderij. Eerst maar naar de boerderij. Daar was tenminste licht.

Het was een hele belevenis voor de McLeans. Had David ooit kunnen dromen dat hij nog eens een Duitser zou gevangen nemen? En wàt voor een gevangene! In de mooiste stoel, die er beschikbaar was, zat een deftige piloot. Dit was meer dan een piloot, dat kon je zó zien.

Hyslop en zijn mannen zochten overal. Wie kon ook denken dat dat piloot in het huisje van McLean zat?

H(itler's) E(erste) S(trop)

Voor Pintsch, de detectieve en voor de chauffeur van Hess kropen de uren voorbij. Hoe zou het worden? Zou Hess evenals de vorige keren weer terugkeren? De uren verstreken, maar Herr Hess keerde niet terug. Er zat voor Pintsch dus niets anders op dan de brief persoonlijk aan de Führer te overhandigen. Wat zou die ervan zeggen. In de speciale wagon voor Hess aanvaardde Pintsch de treinreis naar De Berghof, waar Hitler verbleef. Bormann, de aartsvijand van Hess, die hem later opvolgde, stond Pintsch te woord. Hij zou er voor zorgen dat Pintsch Hitler zo spoedig mogelijk te spreken zou krijgen. Hij kwam zijn belofte echter niet na. Gelukkig was dr. Todt, de minister van Bewapening, die een onderhoud met Hitler zou hebben, zo vriendelijk om Pintsch voorrang te verlenen. Pintsch trad het vertrek van Hitler binnen en overhandigde de brief, die Hitler opende en las . . . .

"Waar is Herr Hess nu?" vroeg hij Pintsch. "Gisteravond is hij om 18.10 uur van Augsburg naar Schotland vertrokken om met de Duke van Hamilton te spreken."

Nogmaals las Hitler de brief. Hij drukte op een knopje, waarop een adjudant verscheen. "Onderzoek waar Rijksmaarschalk Goering en Herr Von Ribbentrop zijn."

Beiden waren niet in de buurt, maar werden onmiddelijk bij Hitler ontboden.

Voor de derde keer las hij de brief.

"En indien dit plan, dat, zoals ik moet toegeven, een kleine kans van slagen heeft, eindigt in een mislukking en het Noodlot beslist tegen mij, dan kan dit geen nadelige resultaten opleveren, noch voor u noch voor Duitsland: het zal altijd mogelijk voor u zijn mij geen verantwoordelijkheid toe te kennen. Zeg eenvoudig dat ik gek was . . . ."

Dat was gemakkelijker gezegd dan gedaan. Zou het volk dit geloven? Op vredesonderhandelingen tussen Engeland en Duitsland rekende Hitler niet, maar men kan nooit weten. Dan zou Hess de held zijn.

Hoe zouden de Engelsen hierop reageren? Zouden ze de wereld vertellen, dat Hitler vrede wilde met Engeland? Hoe zouden hierop zijn bondgenoten, Japan en Italië reageren, die van deze plannen niets wisten? Stel je voor dat Hess zich eens zou verpraten en Churchill zou vertellen over de aanval op Rusland. Indien het Duitse volk gewaar werd dat de vlucht van Hess zonder Hitler's medeweten had kunnen geschieden, wat zou het dan wel van de veiligheidsmaatregelen van het Derde Rijk denken?

Hess had beloofd onmiddellijk bericht te zenden zodra hij daartoe in de gelegenheid werd gesteld. Hitler hoorde echter niets. Was Hess mischien verongelukt? Dan kon hij beter zwijgen. Indien niet, dan moest hij de Engelsen voor zijn.

Problemen genoeg voor Hitler. Hess' vlucht was werkelijk, zoals een mopje in die tijd rondging, Hitler's eerste strop.

Op de maandag na de vlucht werd voor de Duitse radio bekend gemaakt, dat Hess, die reeds geruime tijd geestesziek was, kans had gezien te gaan vliegen, wat hem verboden was, en niet was weergekeerd, maar waarschijnlijk was verongelukt.

Engeland gaf echter een ander bericht door. Tot verbazing van vele Duitse autoriteiten waren de berichten over de aankomst van Hess in Schotland zeer gematigd. Niets werd opgeschroefd of als propagandamaterial gebruikt. Hess was óók een probleem voor Churchill.

CHURCHILL'S PROBLEEM

Na enige omzwervingen belandde Hess uiteindelijk in het militaire ziekenhuis in het Buchanan Kasteel te Drymen, dichtbij Glasgow. Ondertussen was reeds contact opgenomen met de Duke of Hamilton, die beloofde spoedig te zullen komen. Hij was zeer verbaasd toen Hess hem meedeelde wie hij was. Sinds Hamilton Hess nooit eerder had ontmoet, moest iemand worden gezocht die Hess voor de oorlog had gekend. Wat kon er daarna anders gedaan worden dan zich allereerst met Winston Churchill, die Hamilton vaker had ontmoet, in verbinding te stellen.

Winston Churchill voelde weinig voor een vrede, waarin hij concessie moest doen die ten nadele waren van Europa. Bovendien had hij Rusland reeds meerdere malen gewaarschuwd dat Hitler van plan was een inval te doen. Rusland wilde echter niet luisteren. Over vredesonderhandelingen moest trouwens maar niet te veel in de kranten worden vermeld, want er waren nog steeds Engelsen, die evenals Chamberlain, dachten dat een vrede met Duitsland nog niet zo'n slechte oplossing zou zijn. De hevige Duitse bombardementen konden een aanleiding zijn om de regering van Churchill omver te werpen en door een 'vredes-regering' te vervangen. Churchill stopte de hele Hess-affaire dus gauw in de doofpot.

Hess werd nu als een gevangene beschouwd en verbleef in Abergavenny in Zuid Wales, tot het einde van de oorlog.

In Nuremberg werd hij veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf. Heeft hij dan zoveel op zijn geweten dat hij nu de enige Nazi is die nog gevangen zit?

HET MUISJE HEEFT EEN STAARTJE

Zou Hess er nog goed afkomen? Hij had immers maar een gedeelte meegemaakt van het Derde Rijk? Met deze vraag hield zijn advocaat dr. Alfred Seidl, zich bezig. Toevallig hoorde hij een gesprek tussen Goering en Von Ribbentrop, waarin laatstgenoemde verklaarde dat hij aanwezig was geweest bij een geheim verdrag tussen Rusland en Duitsland, waarin werd overeengekomen dat Polen onder hen zou worden verdeeld, terwijl Rusland Finland, Estland, Letland en een gedeelte van Roemenië zou inpalmen. Seidl wilde dit verdrag nu tegen de Russen uitspelen om hiermee te bewijzen hoe 'vlekkeloos' de Russische leiders zelf waren. Rusland was zeer verontwaardigd over de ontdekking van dit verdrag. Rusland was trouwens allesbehalve blij over de vredespogingen met Engeland en het idee om Engeland op te zetten tegen Rusland. Rusland zou wel graag eens hebben willen weten of Hitler inderdaad iets van de plannen van Hess wist of daarmee had ingestemd. Toen Pintsch, de adjudant van Hitler, later door de Russen werd gevangen genomen hebben ze hem meermalen gefolterd om gewaar te worden wat Hess eigenlijk van plan was en hoe de vork in de steel zat. Pintsch kon deze vraag onmogelijk beantwoorden. Op Hess is Rusland echter nog steeds zeer ontstemd. Was het niet om Rusland dan was Hess ook vrijgelaten. Vanwege de hoge onkosten van een bewaking in de gevangenis te Spandau, heeft Rusland er tenslotte in toegestemd Hess in een ziekenhuis zijn straf te laten uitzitten, maar tot de vrijlating van Hess kunnen de Russen niet komen. Zo'n slecht mens kan Rusland toch moeilijk op vrije voeten stellen!

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:

C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

Vanaf 1 april 1966:
21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM
$ 335.00
met gratis trip naar Brussel,
Parijs en Londen

Let op de prijs!

Neveda
METEOR

Dat is goed en goedkoop!

Slechts 69¢ per bol van 50 gram.

Breit enorm uit. Heerlijk licht en luchtig in het dragen.

Verkrijgbaar in de kleuren die nú mode zijn.

Zie ook onze andere Neveda specialiteiten en breipatronen.

IMPORTEUR
JANKOK
WILLOWDALE,
ONT.

Vlieg per CPA jet nonstop naar Holland

U bent maar 9 uur van Uw Vaderland af met de snelste dienst uit Canada

Maak spoedig een uitstapje naar Uw vaderland en laat de Canadian Pacific Luchtvaartmij. U daar per jet heen vliegen — nonstop vanuit Toronto.

TORONTO—AMSTERDAM: SLECHTS $41 CONTANT!

Met CPA's Betaal Later Plan behoeft U slechts $41 in contanten te hebben voor Uw CPA economie excursie retourbiljet van Toronto naar Amsterdam. U kunt het resterende bedrag in gemakkelijke, maandelijkse termijnen van $15.05 in 24 maanden afbetalen.

LAAGSTE RENTE TARIEF — 6% PER JAAR

Rente wordt berekend over het *gereduceerde* maandelijkse saldo. Het komt eigenlijk neer op slechts 4-5% rente over het totale bedrag.

GEEN ENDORSEMENTEN — GEEN BORG

Canadese burgers boven 21 jaar hebben geen borg of endorsementen nodig. Vul eenvoudig een aanvraagformulier in. Elk reisbureau of filiaal van de Canadian Pacific wil U daarbij behulpzaam zijn.

VOORUITBETALINGSPLAN

Indien U een regeling wenst te treffen om familieleden naar Canada te laten overkomen, dan kunt U hun reis hier in Canada betalen — eveneens met het CPA Betaal Later Plan.

Maakt spoedig plannen voor Uw uitstapje. Begint ermede om een reisbureau of een filiaal van de Canadian Pacific binnen te stappen. CPA's agenten zullen U met genoegen van advies dienen of waar nodig behulpzaam zijn.

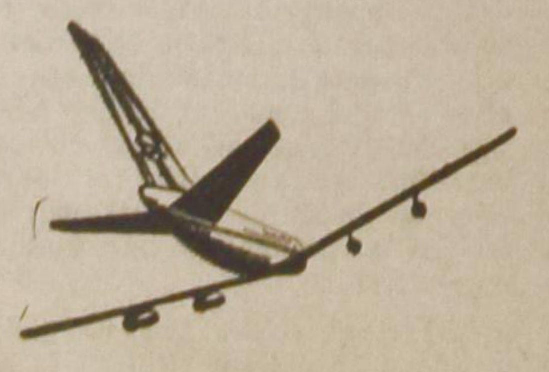

VLIEG *Canadian Pacific* AIRLINES

Televisiereclame in Nederland

Op 2 januari 1967 zal in Nederland een begin worden gemaakt met televisiereclame. De tijd gedurende welke reclame zal worden uitgzonden is vastgesteld op 95 minuten per week.

Blijkens een voorlopige tarieflijst, die door de Stichting Ether Reclame (STER) te Hilversum is gepubliceerd, zal een minuut TV-reclame, uitgezonden op het gunstigste tijdstip van de avond f16.320 gaan kosten. Het goedkoopste tarief is vastgesteld op f6.600 per minuut. De Stichting heeft zich gebaseerd op standaardlengten van 15, 20, 30, 45 en 60 seconden. Advertenties van 10 seconden zullen slechts in beperkte mate worden geacepteerd, terwijl "spots" die langer dan een minuut duren slechts bij hoge uitzondering mogen worden uitgezonden.

Behalve de tarieven zijn inmiddels ook voorschriften voor de Nederlandse TV-reclame bekendgemaakt. Dit geschiedde door de Reclameraad, een toezichthoudend lichaam voor de etherreclame. Onder meer is bepaald dat voor geneesmiddelen, die uitsluitend in apotheken worden verkocht, geen reclame mag worden gemaakt. Andere geneesmiddelen, alsook geneeswijzen, moeten onderworpen worden aan een controle vooraf. Hiervoor zal de Reclameraad een speciaal controle-college in het leven roepen. Gedurende het jaar 1967 mag geen reclame worden gemaakt voor tabaksprodukten. De raad beraadt zich nog over de vraag van het al dan niet toelaatbaar zijn van reclameboodschappen voor alcoholhoudende dranken.

Er zal geen reclametijd beschikbaar komen voor boodschappen die gericht zijn op enige godsdienst, een ideëel of politiek oogmerk, dan wel voor zaken die in strijd met de maatschappelijke orde worden geacht.

Voor radioreclame zijn nog geen voorschriften verschenen. Evenmin is het bekend wanneer de radioreclame zal kunnen beginnen.

een goede raad van de nederlandse PTT

verzend uw post naar Holland tijdig!

Pakketten: Luchtpost voor 7 december.
Correspondentie: Zeepost voor 16 november. Luchtpost voor 11 december.

blijf de feestdrukte vòòr!

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: **Mrs. A. Wagenaar**
58 Warwick Rd., Stoney Creek, Ont.

Als u een gewone, gemiddelde huisvrouw bent . . .

Dan hebt u over het afgelopen halfjaar zo'n 200 pond aardappelen geschild.

En ongeveer 1500 kopjes thee en koffie geschonken.

Verder kookte u een soep"zee" van 200 quart.

U waste af een stapel borden van 200 voet hoog.

De boterhammen die u in dat halfjaar smeerde, zouden op elkaar gestapeld een hoogte van 100 voet bereiken.

De was die u aan de lijn hing en er weer afhaalde woog een slordige 800 pond.

En als u een van de vele huisvrouwen bent, die zo'n bekend "schoolbusje" in uw keuken hebt staan, dan hebt u deze zomer weer heel veel centen gespaard.

Als u woont in het zuidwesten van Ontario in District London dan hebt u meegeholpen om het eindbedrag dit najaar hoger dan ooit te maken!

Als u weet dat dit bedrag, bijeen gebracht door de plaatsen Ingersoll, Aylmer, St. Thomas, Woodstock, London en Strathroy $1276,52 bedroeg, dan begrijpt u hoeveel centen daarvoor gespaard zijn. Eén gemeente telde er zo'n slordige vijf en twintig duizend!

Als u ziet, wat we met dit centen sparen al bereikt hebben, en als u maar enigszins de noodzaak inziet van Christelijk Hoger Onderwijs, dan bent u vast weer hard aan 't sparen!

Op Vreemde Bodem

door C. J. Ooms-Vinckers

(1)

Manuel woonde vlak bij de zee en hij verbleef er ook bijna dag en nacht. Hij maakte jacht op kwallen, krabben, kreeften en zeesterren. De kleintjes zag hij over 't hoofd; zijn ervarenheid was zo groot, dat hij de grootste en met scherpe scharen toegeruste dieren, zonder schroom te lijf ging. Hij kende de afweermethoden van zijn prooien heel goed en wist met grote behendigheid hun zwakke kanten uit te buiten. Als hij in de schemer kwam aandrentelen met zijn vracht, stonden de liefhebbers van zijn vangst al klaar. Manuel volgde met glinsterende, slimme oogjes de selectie die werd toegepast en greep onmiddellijk in als er niet met de goede maat werd gemeten. De zilver- en koperstukjes die hij ontving, borg hij in een vuil dun leren zakje, dat om zijn hals bungelde. Hij bekommerde er zich niet om, waar zijn vangst bleef. Direct zette hij de draf er in naar de hut, achter een zwak heuveltje, waar zijn grootvader hem wachtte met de maaltijd; het dagelijkse menu van rijst en vis.

Groot vader gunde hem de volle tijd om zich te verzadigen. Hijzelf kauwde langzaam een kwart van de hoeveelheid voedsel weg, die Manuel verslond en slobberde op zijn gemak van de hete zwarte koffie, die de hele dag door in een bruin keteltje op een houtskoolvuurtje pruttelde. Voor Manuel schonk hij tweemaal een grote kom bier in.

Als de eetceremonie achter de rug was en de kaars voor een goed deel was opgebrand, begon hij zijn, iedere dag gelijkluidende, conversatie.

'Je hebt een schone dag gemaakt, zoon?'

'Minder dan gisteren.'

'Minder, Allah zij ons genadig. 't Was gister de moeite al niet waard.'

''t Is de tijd, dat ze afdrijven,' zei Manuel somber.

'Je liegt. Allah verandert de trek van de krabben niet. Zijn heilige wetten staan voor eeuwig vast. Je bedriegt een oude man. Je weet dat zijn benen hem niet naar de zee kunnen dragen, om je leugens te ontdekken. Daar staat zware straf op.' Zuchtend en steunend stommelde hij in de hut rond.

Manuel maakte het geldzakje open. Hij ging met zijn rug naar de oude man staan en greep er een zilverstukje en wat koperen muntjes uit. Snel drukte hij het zakje weer tussen zijn grauwe shirt.

De oude man kwam naderbij en sloeg de handen in elkander. 'O, o, deze schande voor Allah is mijn vlees en bloed. 't Is iedere dag hetzelfde, hij betaalt nauwelijks de kost voor zichzelf, laat staan dat er één kruimeltje voor zijn grootvader afvalt. Hij is leven uit mijn leven, de bedrieger. Niet te geloven.' Hij hief zijn handen ten hemel, schoof de houten boom voor de schamele rieten deur en spuwde in de kaars, die na een laatste glimp, sissend doofde.

Manuel had zich al in zijn deken gerold en de zeegrasrol onder zijn hoofd geschikt. Hij grinnikte in zichzelf bij de gedachte aan de grijze steen, waaronder hij, vlak tegen de wortels van de ribes aan, zijn geld had begraven. En hij schurkte behagelijk op zijn mat heen en weer bij de herinnering aan de morgen, toen hij de plaats had ontdekt, waar de oude zijn duitjes had verstopt. Op een dag zou hij zijn eigen schat en natuurlijk ook die van 'de oude' meenemen en de wereld ingaan.

'Allah, Allah, salaam, salaam. Geef mij, oude, uitgemergelde en bedrogen man, een klein plaatsje in het nauwste steegje van Uw Heilige Stad. Salaam, Salaam. .' mompelde de oude man tot hij insliep.

Bij het krieken van de morgen stommelde hij weer rond. Hij legde een vuurtje aan en zette koffie. Zijn bedrijvigheid zou zijn onrust doen bedaren. Hij was in voortdurende onzekerheid, waar de jongen de achtergehouden duiten verborg. Zo goed en kwaad als het ging, had hij de grond rondom de hut onderzocht. Als 't diep was ingegraven, zou hij er niet bij kunnen komen; zijn rug was stijf en stram van de vochtige zeenevel, die om deze tijd van 't jaar opkwam. Zijn eigen opgepotte centjes lagen boven de grond en hij had er met moeite wat dooie takken op gelegd en er een paar stenen opgerold. Als er genoeg was, ging hij naar Mekka! Van zijn prilste jeugd af had hij oostwaarts getuurd, nadat zijn vader hem de richting van Mekka had gewezen. Hij had, in het vissersbootje gezeten, de kansen berekend over de zee te komen, maar zuchtend begrepen, dat hij de koers zou verliezen op dat wijde water. En hoe zou hij proviand bij elkaar kunnen garen voor zo'n lange tocht. Zijn vader had hem immers even krap gehouden, als hij nu Manuel. Later had hij een vrouw gehad en nog later een tweede. Er kwamen ieder jaar kinderen bij. Mekka was op de achtergrond geraakt. De pokken-epidemie, die het aantal kinderen had gehalveerd en ook zijn vrouwen had weggenomen, was te laat gekomen. En tot overmaat van ramp waren de volwassen zonen heengegaan en hadden ze hun grut door hun vrouwen bij hem in de hut laten brengen. Als het een beetje op verdienen aankwam, was de één na de ander verdwenen. Alleen Manuel had stand gehouden en iedere avond de hut van grootvader weer opgezocht. Eerst met bij elkaar geschooide duiten, die 't volk van de vreemde landen aan de wal gooide en soms in het water, om de lenige kereltjes te zien duiken en toen hij daar te groot voor was, met hetgeen hij verdiende als vissertje van weekdieren.

Wat Mekka voor zijn grootvader betekende omdat hij nu eenmaal nooit van een andere plaats had gehoord, dat waren voor Manuel de verre landen, die hij hoorde noemen en waarvan hij er wel tien uit zijn hoofd kende. Amerika voorop, waar de rijst en de melkpoeder vandaan kwamen. En het water dat ze in een glazen flesje deden en in je lijf persten om de grote ziekten af te schrikken. In dat land, waar ze alles wisten en alles konden maken, wou Manuel wonen. Hij zou dan net als de mensen daar een lange broek en een wit jasje dragen en geen krabben meer vissen. Hij zou daar een knecht nemen om zijn paraplu te dragen en zijn schoenen met dikke zolen te poetsen. Hij zou een groot huis bestellen en vrouwen nemen. Soms dacht hij in een flits, dat hij grootvader mee zou nemen, maar 't kostte veel te veel geld en zo'n oude man ging toch gauw dood...

Toen hij op een morgen zijn dagelijks werk begon, stond er een 'vreemde' naar hem te kijken. Hij droeg een kastje aan een riem om zijn nek en Manuel begreep dat het een plaatjesmaker was. Hij wou zes goudstukken vragen, voor 't maken van plaatjes van hem en zijn vangst. Nou ja, goudstukken, zilverstukken waren ook goed. Zo'n plaatje van hem zou voor de mensen in Amerika zijn, die alles van grote bladen papier konden lezen en hem met zijn krabben en zeesterren zouden bekijken. Als er veel van de 'vreemden' kwamen om plaatjes van hem te maken, zou hij gauw genoeg geld hebben voor de verre tocht.

'Duik eens naar die beesten, jongen en houdt ze heel hoog boven je hoofd.'

'Voor... voor... tien goudstukken,' zei Manuel vrijmoedig.

'Die is goed,' lachte de man. 'Hoe komt zo'n kereltje er bij, zo'n bedrag te noemen.'

''k Ga verderop,' zei Manuel onverschillig en keerde hem zijn rug toe.

'Kom, kom,' zei de man overredend, 'je doet het wel voor twee en dan zilverstukken.'

'Voor zes,' zei Manuel kortaf.

'Vier,' bood de man.

'Vijf,' antwoordde Manuel.

'Vooruit dan maar,' besloot de man. 'Gauw beginnen, het licht is nu goed.'

'Eerst het geld,' klonk Manuel's bevel.

De man gooide ongeduldig drie geldstukjes in 't zand en begon zijn camera in te stellen.

Manuel griste ze van de grond en liep het water in. 't Was mogelijk dat die vent hem bedroog, maar hij had liever drie munten dan niemendal. Als hij in Amerika was, zou hij ook zo'n kastje kopen en jongens op een plaatje zetten.

Toen de man enige kieken had genomen en zijn toestel inpakte, kwam Manuel vlug op hem toelopen en hield zijn hand op.

'Zo'n stijfkop,' mopperde de man en liep de richting van de stad uit.

Manuel volgde hem op de voet en kwam af en toe met opgehouden hand voor hem staan.

'Lelijke bedelaar, moet ik de politie roepen?'

Manuel lachte. Die man had het over de politie. Waar was die politie; hij had er nooit een van dichtbij gezien. Soms liep er een lange troep mannen met mooie pakjes aan en muziek voorop, maar die keken niet naar jongens zoals hij. Ze moesten de vijanden van het land bestrijden en het jodennest uitroeien, zeiden sommigen. Manuel wist niet wat dat betekende en 't kon hem ook niet schelen...

Ze waren nu vlak bij de haven, waar de grote schepen lagen. De vreemdeling probeerde hem een tik te geven, toen hij weer voor zijn voeten sprong, maar Manuel dook behendig opzij en schaterde van 't lachen.

'Ga aan je werk,' snauwde de man. 'Als je hier blijft rondzwerven, verdien je vandaag niets.'

Manuel lachte weer; hij had nooit zoveel geld gelijk in zijn hand gekregen als vanmorgen en de rest moest hij ook hebben. 'My money,' riep hij luidkeels en toen de man geschrokken om zich heen keek, herhaalde hij zijn kreet.

Ten einde raad smeet de man hem een munt toe en toen Manuel nog geen kamp gaf, nog een tweede.

Manuel danste van plezier en duikelde midden op de kade driemaal over de kop.

IJlings nam de man het kastje weer ter hand en knipte een paar plaatjes. Manuel trok lange neuzen tegen hem en buitelde nog eens. Toen de man de lange trap naar 't schip was opgeklommen, slenterde Manuel terug. Hij keek nieuwsgierig in de loodsen en bleef staan kijken naar iemand, die allemaal rare tekens op een papier krabbelde. De gedachte aan Amerika drong zich met hevigheid aan hem op. In Amerika zou hij ook lange papieren volschrijven...

'Kom je je opgeven?' vroeg de schrijver ineens en stond op. Toen Manuel geen antwoord gaf, monsterde hij 't tengere figuurtje van de jongen en vroeg: 'Weet je hoe oud je bent?'

Manuel schudde met het hoofd. De man ging naar binnen en Manuel bleef uit nieuwsgierigheid dralen om te horen wat de man nog meer zou zeggen.

'Ga recht tegen de wand staan,' sommeerde de schrijver, die met een stuk krijt terugkwam. Hij drukte hem tegen de deurpost, zette een streepje boven Manuels hoofd en zei: ''t Kan net; je moet terugkomen met je vader.'

Manuel keek hem verbaasd aan.

'Je moet met je vader terugkomen,' herhaalde de man ongeduldig.

'Hi, hi, ik heb geen vader,' grinnikte Manuel.

'Je oom of je grootvader is ook goed.' Meteen verdween hij in de loods.

Manuel keek hem na, tot hij uit 't gezicht verdween, beschouwde nog eens opmerkzaam de witte krijtstreep, die de man boven zijn hoofd op de wand had gezet en drentelde verder. Er lagen grote gevaarten van schepen aan de kade te lossen en te laden. De kranen zwaaiden heen en weer, hapten de zware vrachten tussen hun tangen en hesen ze overboord op sleepkarren. ''t Zijn net krabben, die een visje te pakken hebben, maar die laten niet meer los,' dacht Manuel. Hij voelde niet de minste lust nog uit vissen te gaan; waar was 't voor nodig, hij had klinkende munten genoeg voor vandaag. Toen hij honger kreeg, liep hij op een kraampje af en kocht wat stokbrood. Hij hapte er gretig in, lekker zoet! 't Brood dat grootvader tussen gloeiende stenen bakte, was taai en droog...

Na nog een beetje heen en weer drentelen, kwam ineens de gedachte in hem op dat die man van de krijtstreep iets met die grote boten te maken had en hij was daar zeker van, toen hij een jongen zo groot als hijzelf met bloot bovenlijk over de railing zag hangen. 't Drong nu pas ten volle tot hem door, dat de man had gesnauwd, dat hij met zijn vader of grootvader moest komen.

Hij kreeg een bibberig gevoel bij het denkbeeld, nu al naar Amerika te moeten gaan. Eén van die schepen zou hem daar kunnen brengen. Er stonden allemaal namen tegen de ijzeren wanden geschreven en om de dikke pijpen prijkten gekleurde strepen. 't Was jammer dat hij niet wist, wat dat allemaal te beduiden had.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$4.00
Engagement-announcements	$4.00
Marriage and anniversaries	$6.00
Notifications of death	$5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Enige kennisgeving.

Met grote dankbaarheid aan God, die leven gaf en leven spaarde, geven wij U kennis van de geboorte van ons welgeschapen dochtertje en zusje

RENATA JANET

Koert en Rennie Fledderus.
Lora en Albert.
R.R. 1, St. Ann's, Ont.

HELP WANTED

on dairy farm in Oshawa district, with 60 milking cows. Need single man. Good working conditions. Vicon Farm, R.R. 1, Enniskillen, Ont. Phone 728-3601, at night 263-2013.

For sale:

HARDWARE AND CLOTHING STORE

in the Niagara Peninsula. Close to Church and Christian School. Excellent turnover, large living quarters. Write under number 1919, to Calvinist-Contact, Box 312, Station "B", Hamilton, Ont.

For sale:

CRUSTY BREAD ROUTE AND TRUCK

in St. Catharines area. Due to illness. Available immediately. Letters no. 1920, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

CONTACT

GERRIT OTTEN

Phone 563-7904
P.O. BEAMSVILLE, ONT.

AGENT FOR HAROLD JARVIS REAL ESTATE, GRIMSBY, ONT.

Dairy Farms

90 acres tot 230 acres, met goede melkcontracten, Holstein vee, moderne stallen en machinerie, gelegen in de bekende Niagara Peninsula, dicht bij Kerk en School.

GEMENGDE EN FRUITFARMS, BROILERS en TURKEY FARMS
1 - farm speciaal ingericht voor mestvarkens.

Schrijf of telefoneer vrijblijvend voor alle inlichtingen.

With thanks to the Lord we celebrated on November 3, 1966, the 40th wedding anniversary of our beloved parents and grandparents

ELIZA WIELHOUWER
and
LUTINA WIELHOUWER—
VAN DORSTEN

That our Heavenly Father may continue to bless and spare them for many years to come, is the prayerful wish of their thankful children and grandchildren.

Chatham, Ontario.
Cees and Audrey De Voogd.
John, Stanley and Audrey.
Chatham, Ontario:
Harry and Kathleen Verburg.
Adrian, Harry and Lucille.
Chatham, Ontario:
Alex and Joanne Wielhouwer.
Alex, Wilma and Hank.
Etobicoke, Ontario:
Ken and Lucille Sjaarda.
Sharon, Charles and James.
Chatham, Ontario:
Adrian and Gertie Wielhouwer.
Roy, Charol and Janette.
Murkirk, Ontario:
Dick and Jean Verbeek.
Ronny, Brenda and Jackoline.
St. Thomas, Ontario:
Eli and Dorothy Wielhouwer.
Jeffrey.

Chatham, Ontario,
485 Park Ave. W.

---

130 Acre Mixed Farm

5-Kamer huis. Grote barn. Machineschuur. 6 mijl vanaf kerk en school Jarvis on Highway. Vraagprijs $20,000.00, down $1500.00.

Jack Bylsma

REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

FARMS FOR SALE

150 acre dairy farm, stable cleaner, milkhouse, bulktank, etc. $24,000

200 acre dairy - hogs farm, with feed mill. Something for a family. A real buy.

100 acre farm, level land, top buildings.	$17,000
100 acre farm, level land. Only $1500 down.)	$16,000
200 acre dairy farm	$35,000
300 acre dairy, mixed farm	$42,000
300 acre cash crop farm	$60,000
100 acre cash crop farm	$20,000

For information contact:

T. C. v. Eyl

BOX 193, LUCKNOW, ONT.
Tel. 528-3618

John Bosveld

Realtor
LONDON, ONT.

Na een geduldig gedragen lijden nam de Here tot Zich onze lieve vriendin

RIE CHRISTIAANSE,
geb. DE VRIES,

echtgenote van Koos Christiaanse, in de ouderdom van 36 jaar.

"Eens breekt de gulden lamp
aan stuk,
Voorbij is dan al 't aards
geluk.
Maar hallelujah! Dan begint
Eerst 't ware leven voor
Gods kind.
O wat zal 't zijn, volmaakt
en rein,
Voor eeuwig met de Heer
te zijn.
Als ook mijn lied Hem hulde
biedt,
Neen, zulk een sterven vrees
ik niet."

Jan en Mary Pyper.
Piet en Ina Oosterloo.
Sijmon en Sjoerdtje Boonstra.
Klaas en Grie Couprie.

Willowdale, Ont.

23 Oktober 1966.

Plotseling werd door een auto-ongeluk uit ons midden weggerukt, mijn lieve man, onze lieve vader en grootvader,

JAN EISSES,

op de leeftijd van 58 jaar.

Het leven was hem Christus en het sterven gewin.

"Zalig zijn de doden die in de Here sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten mogen van hun arbeid; en hun werken volgen met hen." Openb. 14:13.

Met deze troost van onze hemelse Vader mogen wij verder gaan.

Glenholme, N.S.:
A. Eisses—Joldersma.
Whitby, Ont.:
Diane en Clarence Alkema.
Truro Heights, N.S.:
Bert en Dorothy Eisses.
Kentville, N.S.:
Martin en Joanne (verl.).
Glenholme, N.S.:
Rencina en Jan Litser.
John.
Grace.
Henry.
Jimmy.
Cathy en
kleinkinderen.

Glenholme, N.S.
25 oktober 1966.

The Lord took unto Himself our dearly beloved husband and father

JOHN JOLDERSMA,

at the age of 43.

For him to live was Christ and to die gain.

Mrs. Gertrude Joldersma,,
nee Beldman.
Martin.
Minnie.
Clarence.
Trudy - Ann.

2 Amanda St.
Hamilton, Ont,
October 29, 1966.

Op 25 oktober ontvingen wij uit Nova Scotia de droeve tijding dat onze lieve schoonzoon, zwager en oom

JAN EISSES,

plotseling uit onze familiekring werd weggenomen. Hij bereikte de leeftijd van 58 jaar.

Wederom, op 29 oktober, ontvingen wij uit Hamilton, Ont., het droeve bericht dat onze lieve zoon, broer, zwager en oom

JAN JOLDERSMA,

op de leeftijd van 43 jaar even plotseling uit onze familiekring werd weggenomen.

Dat zij thans bij Jezus zijn is onze enige troost.

30 Oktober 1966.

Smithville, Ont.:
Mrs. M. Joldersma.
Smithville, Ont.:
Familie T. Kuiper.
Atwood, Ont.:
Miss K. Joldersma.
Gorrie, Ont.:
Familie G. Oldengarm.
Glenholme, N.S.:
Familie Eisses.
Hamilton, Ont.:
Familie J. Joldersma.
Hamilton, Ont.:
Familie H. Joldersma.

In His wisdom the Lord took home our beloved son-in-law, brother-in-law and uncle

JOHN JOLDERSMA.

Rev. 21:4 and 5.

Mrs. W. Beldman, London.
Fam. D. Beldman, Nanticoke.
Fam. W. Jansen, Dorchester.
Fam. H. Beldman, Dorchester.
Fam. G. Beldman, Epe, Holland.
Fam. J. Wolters, Calgary.
Fam. W. Beldman, London.
Fam. B. Kobes, London.

Early October 29 the Lord suddenly called to Himself, his servant, our elder

JAN JOLDERSMA.

"Jehovah is my shepherd, I need nothing."

May this assurance now be real to his wife and children, his mother and all who mourn.

Consistory of the Immanuel Chr. Ref. Church of Hamilton, Ont.
Rev. J. Quartel, President.
D. Mostert, Clerk.

The Ladies' Society "Fidelis" of the Immanuel Christian Reformed Church Hamilton wishes to express its sincere sympathy to Mrs. J. Joldersma and family with the passing away of

Mr. J. JOLDERSMA.

May the God of all grace comfort and sustain them in their sorrow.

(Pres.) Mrs. C. Hoytema.
(Treas.) Mrs. M. VanEyk.

The Immanuel Calvinist Club of Hamilton extends its sincere sympathy to Mrs. J. Joldersma and children in the loss of husband and father

Mr. J. JOLDERSMA.

"Living for Jesus wherever
I am,
Doing each duty in His holy
Name:
Willing to suffer affliction
and loss,
Deeming each trial as part
of my cross.

R. Dykstra, Head Councellor.
B. Walpot, Secretary.

Holland Life Appointment

Klaas Terpstra, C.L.U.

Mr. David W. Ogilvie, General Manager of Holland Life, is pleased to announce the transfer of the Edmonton branch manager Mr. Klaas Terpstra, C.L.U., to the Company's branch office at Hamilton, Ont.

Harry Den Haan

Tax Consultant
(Registered)

10 Leavesden Place, HAMILTON, ONT.
Phone 383-6713

SPECIALIZING IN FARM INCOME TAX

For better service:

If you want us to prepare your 1966 taxpapers, please phone collect Person to Person now.

Clients accepted within 100 miles from Hamilton.

No advance payment.

RADIO NEDERLAND

Met ingang van vrijdag 11 november kunt U elke week via de kortegolfzenders van Radio Nederland, Wereldomroep (31 meterband) een programma beluisteren samengesteld door de Nederlanders in Canada.

In deze rubriek treden op de Nederlandse koren uit Edmonton, Calgary, Winnipeg, Fort William, Chatham, Burlington, Toronto, Ottawa, Brockville en Montreal.

Aan deze uitzending is tevens een zangwedstrijd verbonden die de deelnemende koren de gelegenheid geven mee te dingen naar de Radio Nederland-Trofee, die zal worden uitgereikt aan het koor waarop onze luisteraars — die allemaal deel uitmaken van de jury — de meeste stemmen uitbrengen.

Iedere dag brengt de Wereldomroep via de Relay-zender op Bonaire een programma gericht op Noord-Amerika. Deze uitzendingen, die bijzonder goed te beluisteren zijn in Canada, worden uitgezonden in de 31 meterband. (9590 kC).

De tijden waarop deze programma's in Uw gebied ontvangen kunnen worden, staan hieronder vermeld.

De uitzendingen beginnen met een overzicht van het nieuws en bieden U de volgende rubrieken:

Zondag: Godsdienstige uitzending.
Maandag: Jong Nederland; Nederlandse Radio-orkesten; Groetenprogramma.
Dinsdag' Op verzoek, (platenprogramma); Internationaal kompas.
Woensdag: De taaltuin; Carrousel (gevarieerd programma).
Donderdag: Sportcommentaar; Concertgebouworkest.
Vrijdag: NEDERLANDERS IN CANADA: Samenzang door vooraanstaande Nederlandse koren in Canada en het Canadees journaal door Ton Diening.
Zaterdag: Weekeinde zonder Zorgen. (Een zaterdagavond in Nederland.

De uitzendtijden zijn:

Atlantic Standard Time:	10.30 p.m.
Eastern Standard Time:	9.30 p.m.
Central Standard Time:	8.30 p.m.
Mountain Standard Time:	7.30 p.m.
Pacific Standard Time:	6.30 p.m.

Standard time is:WINTERTIJD. Daylight Saving time is: ZOMERTIJD.

Gedurende Daylight Saving Time gelieve men bij de hierboven vermelde uitzendtijden 1 uur op te tellen.

En programmaschema of een brochure over het installeren van een buitenantenne, worden gratis beschikbaar gesteld door: RADIO NEDERLAND, P.O. BOX 222, THORNHILL, ONT., CANADA. Tel.: 889-6363.

De hik

Ongetwijfeld hebben de mensen sinds hun bestaan al last gehad van de hik. Aristofanes, een Grieks toneelschrijver, vertelt in een van zijn brieven dat zijn dokter hem adviseerde in geval de hik hem zou plagen zolang onder zijn neus te wrijven totdat hij zou beginnen te niezen. De filosoof Plato kreeg van zijn dokter het advies om iemand die het te kwaad had met de hik een onverwachte slag op de rug te geven.

Hieruit blijkt dat de doktoren altijd al bezig zijn geweest om de mensen van de irriterende hik af te helpen. Sinds de eeuwen zijn er dan ook heel wat middelen uitgevonden om de mensen er zo spoedig mogelijk van af te helpen. Volgens een medisch rapport bestaan er zo'n 300 middelen, waarvan waarschijnlijk de bekendste zijn: een onverwachte slag op iemands schouder, het inhouden van de adem voor enkele minuten, het drinken van een glas water zonder adem te halen, enz. Zo zijn er vele meer. Toen iemand voor een lange tijd door de hik werd geplaagd, waarvan melding werd gemaakt in de pers, ontving deze persoon niet minder dan 40.000 brieven met adviezen om de hik te stoppen. Aan medeleven kwam de patient dus niet tekort!

Gelukkig duurt de plaag meestal slechts enkele minuten. Toch hoort men meermalen van gevallen dat iemand maanden lang last heeft van de hik. Een persoon in New York kreeg het toen zijn blindedarm barstte. Tien jaar lang heeft hij van de hik last gehad.

Gillian Knifton, een 16-jarig meisje in Engeland, begon de hik te krijgen in april 1947. Ze bezocht meer dan een twaalftal doktoren. Niets mocht baten. Ze ging voor enkele weken met vakantie naar Schotland zodat ze wat kon rusten. Dit hielp evenmin. Op een middag in juli, nadat ze haar thee had gedronken, was ze de hik plotseling kwijt. Want, zoals bij de meeste gevallen, de hik komt plotseling en verdwijnt ook zo maar weer.

De hik wordt veroorzaakt door een onregelmatig samentrekken van het middenrif, een spier die onze regelmatige ademhaling regelt, waardoor de stemspleet wordt gesloten juist op het moment dat men inademt. Dit veroorzaakt het geluid waarnaar de kwaal is genoemd: de hik.

Te veel eten, drinken, roken, vermoeidheid of zenuwachtigheid kan de hik tot gevolg hebben.

In zeer ernstige gevallen zal operatief moeten worden ingegrepen door één van de twee bundels zenuwen, die het ruggemerg met het middenrif verbinden, door te snijden. Beide zenuwbundels fungeren als de 'motoren' van de middenrif en moeten er zorg voor dragen dat het middenrif regelmatig inkrimpt en zich ontspant. Gelukkig komt het maar zelden voor dat er operatief moet worden ingegrepen. Toch valt er met de hik niet te spotten.

OXFORD COUNTY FARMS

100 acre met melkcontract, gelegen in een van de beste farm districten van Ontario. Grote barn, 35 stanchions, boxstalls, 2 silo's 506 pond melkcontract, $5.75 per 100 pond. Open voor offer.

150 acre, 3 mijlen van Woodstock, aan de hoofdweg. Grote dubbele L-barn is uitgerust met stallcleaner, melkhuis, bulktank. Huis heeft 9 kamers en is van alle gemakken voorzien. Deze farms is een van de best farms ooit door ons te koop aangeboden en kan zowel met als zonder stock en implements gekocht worden. Open voor offer — Open voor offer!

196 acre, 140 bewerkbaar. Deze farm is gelegen aan de hoofdweg. De grote barns zijn ingericht voor beef en kunnen gemakkelijk omgebouwd worden voor varkens, 2 silo's en meer gebouwen. Het heeft een nieuwe 4-slaapkamer bungalow met dubbele garage. Dit huis alleen is $30,000 waard. Dit is de moeite waard om deze farm eens te zien. De vraagprijs is $60,000, met $20,000 down, doch open voor offer.

100 acre. Grote beste barn, 4-slaapkamer huis, van alle gemakken voorzien. Het land is vlak en alles is bewerkbaar, 2 mijl van de site.

Het land van al deze farms is sandy loam.

Tevens verschillende farms van 50 tot 400 acre en een lijst van beste tabaksfarms.

Voor meer informatie schrijf of bel

Mr. of Mrs. Jan Wybenga

Box 73, BEACHVILLE, ONT.
Tel. 423-6406

Vertegenwoordigen

Henri Bouckaert

Realtor, Aylmer, Ont.

Koopt bij de Adverteerders van CALVINIST CONTACT

MEN KAN NU ALS GROEP STAATSBURGERSCHAP AANVRAGEN

(Canadian Scene) — Sinds enige tijd kan men op woensdagavonden terecht bij het Court of Canadian Citizenship, 55 St. Clair Avenue East in Toronto voor het aanvragen van het Canadese staatsburgerschap. De belangstelling was echter niet groot genoeg om hiermee door te kunnen gaan. Men heeft het nu zo geregeld dat leden van organisaties en kerkgroepen, die gezamenlijk hun aanvraag willen indienen dat op een bepaalde avond kunnen doen. Zij kunnen daarvoor contact opnemen met de griffier van het hof, de heer L. E. Fox.

A. Hosmar, C.A.

CHARTERED ACCOUNTANT

47 Prince St.
Suite 4
OSHAWA, ONTARIO
Phone 723-1221

---

18 ACRES
NURSERY BUSINESS
Priced at $70,000

35 MONEY MAKING YEARS, have brought the owner to the age of reducing activities and he is therefore willing to sell with relatively small downpayment to any purchaser able and willing to prove full knowledge of this type of business.

HOWEVER, stock and equipment is optional and must be paid somehow.

WHILE MONEY is no object to vendor, please note, good rental property, or even a good mortgage would be considered as part payment.

THIS ONCE A LIFETIME OPPORTUNITY is open for inspection upon giving resume of knowledge, family status and bank reference to exclusive agent.

MEDARD VERDEGEM REALTOR

3 Benson Drive ST. CATHARINES, ONTARIO Ph. 934-2212

BRAMPTON TRANSPORT LTD.

requires experienced

Straight Truck & Tractor Trailer Drivers

Good wages and benefits for the right person.

Apply:

Mr. W. Johnson,
115 Orenda Rd.,
Brampton, Ontario

or phone: 451-5301.

BRAMPTON TRANSPORT LTD.

requires

One Class A Mechanic

Good wages and benefits for the right person.

Apply:

Mr. W. Johnson,
115 Orenda Rd.,
Brampton, Ontario

or phone: 451-5301.

Go Down, Young Man, Go Deep

If you may believe scientists this will be the advice given to adventurous young men who want to make the most of their life: go down young man, go deep. It's expected to come in our century and they're not talking about gold mining, but about careers on the bottom of the sea.

Every once in a while scientists sit down to reflect upon the work they're doing and upon the results they expect from that work. Their ideas almost always sound weirdly fantastic, but listening to them anyway may prove an educational experience. Remember that less than fifteen years ago talk about manned spaceflight and expeditions to the moon were looked upon as sheer lunacy?

Well, what do the scientists expect from the sea? More than two-thirds of the earth's surface is covered with water so it isn't really so strange that their thoughts turn to using the most plentiful element at our very doorsteps.

At the moment we can't do very much with seawater. It isn't even fit to drink because of its salt content. And so far we haven't needed it for domestic purposes either. But with the ever increasing world population, and more and more industries using (and often polluting) the available sweet water, the time is rapidly coming when we will have to look to the sea.

If you read your newspapers carefully you will note that already scientists are intensely busy to find ways in which we can cheaply take the salt and other minerals out of sea water so that it becomes fresh. They have every confidence a way will be found in this century which will make seawater "dirt cheap".

What can we do with such desalted seawater other than drink it? We can use it to irrigate millions of acres of dried out soil so that they can be used for growing crops. Of course there's also the building of irrigation systems to be considered across such vast areas as the Sahara, the Arabian wastelands and central Australia. But hunger may well force the world to undertake such gigantic projects.

Is there anything else we can do with seawater? Yes, the dreams and aspirations of scientists today go much farther than merely desalting it. For one thing, serious work is being done to get more food out of the sea, by new fishing techniques, or rather fish-farming techniques.

Large scale experiments in this field are already carried out. On the island of Man in the Irish Sea is what may justly be called the first fish-factory that turns out millions of healthy fish a year. By the end of the century there may well be many of such factories around the world.

How can a factory produce live fish? Simply, by protecting young fish from the moment they're hatched to when they no longer are a prey to other fish. It's done in huge tanks and when the fish are big enough they're put back in the coastal waters where they grow to maturity until they are ready to be caught and eaten.

In another experiment these small fish have been brought to special feeding grounds, such as Doggers Bank in the North Sea, and it was found that there they grew many times faster than on the coastal banks. It will require a great deal of international co-operation to put this scheme into practice, but again the increased demands for food from a rapidly growing world population may well foster such agreements.

Fishing itself will change drastically. Scientists compare the present methods of using nets to the lone hunter stalking game with a shotgun in a forest. Already fishing boats are equipped with sonar devices telling them the whereabouts of huge schools of fish. This method will be implemented by small, one man submarines tracking schools of fish and via radio directing the work of fishing boats on the surface.

More daring attempts to reap richer harvests from the sea will be the developments to fish the deep oceans. All today's "deepsea" fishing is carried on in the shallow coastal waters. The great depths of the oceans have never been fished, simply because we have no tools to work with at such great depths. Research has already shown that these depths swarm with huge schools of little known fish and scientists are working on new methods with which these fish can be caught and used.

Also, it is expected that before the end of the century we will have some kind of "artificial whales" which scoop us thousands of tons of plankton from the south polar seas. One special type of plankton, called krill, occurs in densely packed shoals and is amazingly rich in food value. The Japanese have shown that it is economically sound.

To get maximum benefit from the immense water reservoirs on our world, scientists believe that man will have to find ways of living under water, for long periods of time, and at great depths. They're experimenting intensively to develop ways and means to do just that. Although not as spectacular as the experiments in space these efforts could prove of greater and more immediate value to mankind.

Already men have stayed on the bottom of the sea for weeks at a time, without suffering. They've lived in specially built "craft" that rest on the seabottom, breathing a specially prepared mixture of oxygen and helium, pumped down to them from surface ships. What's more, they've left these "craft" at will to do various jobs on the ocean floor.

Scientists are thinking of heavy rubber "tents" which can be sunk and inflated on the bottom, stretching over huge areas so that people working in them are protected and have a "dry" ocean floor to work on.

What can people do on the floor of the ocean? A tremendous amount of useful work. Experiments have already been done to prove that it is possible for men to drill for oil on the bottom of the ocean, or to mine minerals which in many cases are easily to be had once you've reached such great depths.

Other scientists are thinking in terms of growing crops of sea "weeds" rich in protein on the ocean floor. Still others are making plans for building huge dams that hold electricity generating machinery powerd by the daily ebb and flow of tides. There are even ideas of building dams to change the pattern of ocean currents which would result in significant temperature and climate changes for certain sections of the world.

The same effect can be had, scientific landlubbers feel, if we build huge nuclear reactors that can send a constant stream of warm water far out along the coast of a continent. Not only would this create another Florida, it would also attract and multiply marine life.

In an entirely different aspect of under water developments, some scientists are thinking of building special under water motels for skin diving enthusiasts.

Are such and many other ideas more than fanciful speculations? Again, let's remember that fifteen years ago the idea of man flying through space sounded too ridiculous to be true. It seems that there are more tangible results to be had from deep water explorations than from space expeditions. If we really learn to live under water the advice for many young fellows at the end of this century may well be: go down, young man, go deep.

John Vriesinga

ORDER OF WORSHIP, USED IN THE SERVICES HELD AT KNOLLCREST CAMPUS

Since September, 1966 regular church services are being held at the Knollcrest Campus for the students of Calvin College, who live in the dormitories. The campus is located at the outskirts of the city of Grand Rapids. Previously schoolbuses drove the students to several crowded, neighbouring churches. The church services are sponsored by three neighbouring Chr. Ref. churches.

A special order of worship has been drawn up for the service, which will be of some interest of several of our readers. We will publish only the order of worship for the morning service, because the order of worship for the evening service is almost identical to the one which is used in the morning.

ORDER OF MORNING WORSHIP

The Entrance Service

*INTROIT HYMN Hallelujah! Praise ye God No. 308

*INVOCATION
Minister: Our help is in the Name of the Lord.
Congregation: Who hath made heaven and earth.

*SALUTATION

The Service of Reconciliation

THE LAW

CONFESSION OF SINS (said by all)
Almighty and most merciful Father; We have erred, and strayed from Thy ways like lost sheep. We have followed too much the devices and desires of our own hearts. We have offended against Thy holy laws. We have left undone those things which we ought to have done. And we have done those things which we ought not to have done; And there is no health in us. But Thou, O Lord, have mercy upon us, miserable offenders. Spare Thou those who are penitent; According to Thy promises declared unto mankind in Christ Jesus our Lord. And grant, O merciful Father, for His sake; that we may hereafter live a godly, righteous and sober life. To the glory of Thy Holy Name. Amen.

KYRIE (said by all)
Lord, have mercy upon us.
Christ, have mercy upon us.
Lord, have mercy upon us.

ASSURANCE OF PARDON

*GLORIA
All glory be to Thee No. 319

COLLECT OF THE DAY
(said by all)
Lord, we beseech Thee, grant Thy people grace to withstand the temptations of the devil and with pure hearts and minds to follow Thee, the only God; through Jesus Christ, Thy Son, our Lord, who liveth, and reignest with the Father and the Holy Ghost ever one God, world without end. Amen.

The Service of the Word

OLD TESTAMENT LESSON
Psalm 75:5-8

GRADUAL HYMN O God to us show mercy No. 121 stanzas 1 & 2

EPISTLE Hebrews 4:9-13

ALLELUIA
Minister: Alleluia
Congregation: Alleluia
Minister: The right hand of the Lord is exalted, the right hand of the Lord doeth valiantly.
Congregation: Alleluia

GOSPEL Matthew 12:1-8

*HYMN
Jesus shall reign No. 399

SERMON Under New Management

PRAYER

*HYMN Jesus we adore Thee No. 330

The Service of Dedication and Thanksgiving

*APOSTLE'S CREED
(said by all)

INTERCESSION

OFFERTORY

*DOXOLOGY

*OFFERTORY PRAYER

*BENEDICTION

* The Congregation standing.

Smoking on the Retreat

This summer's inquiry into Dutch smoking habits has revealed that 19 per cent of men do not smoke or did abandon the habit. Of these non-smokers, eight per cent never did and 11 per cent gave up.

Of all smoking men, 45 per cent has tried to stop but 34 per cent failed in their attempt.

Concerning the smoking habits of women it came out that 40 per cent does not smoke at all and that ten per cent once did but stopped.

The poll was taken by a committee called "No Smoking", sponsored by the National Cancer Society, which studied the result of a three-year campaign against smoking. Forty per cent of the smoking drop-outs stated that they had stopped as a result of the no-smoking campaign.

The poli also brought to light that in the age group between 13 and 16, 40 per cent are smokers. (To discourage youngsters from starting the habit, an anti-smoking drive was launched in January 1964 aimed at fourth-grade students. Pamphlets based on medical reports on the ill-effects of smoking were distributed in 8,000 schools covering some 300,000 children).

A government subsidy of some $100,000 has again been granted for the year 1967 to continue the "No Smoking" campaign. A new feature is that rewards will be promised to teenagers who refrain from smoking until the age of eighteen.

Longest Liner to Visit Quebec

(Canadian Scene) — As a tribute to Canada's Centennial, the French line will send its superliner, La France, to Quebec City during 1967. It will be the maiden Canadian voyage of the 1,035-foot France, the longest liner in the world. No other major ocean liner approaching its size has ever sailed up the St. Lawrence Seaway. La France is scheduled to arrive in Quebec City on May 9th. It will depart May 13th for Le Havre and Southampton.

'WELL, IT WAS THIS WAY . . .' For originality, Eric Griffiths, 10, is tops as he tells how blaze started in his Toronto home: He was alone in house. He went to pick up his pet snake from basement floor, but slipped on a banana skin and knocked down some matches which sparked as they hit the floor and lit some gasoline that was dripping from a can. House suffered smoke and water damage.

Is Your Medicine Cabinet Up To Date?

New York (UAPS) — Dr. Morris Fishbein, former editor of the Journal of the American Medical Association, has stated that "there are very few remedies which should be kept regularly in the family medicine chest. American people suffer today with overdosage of medicine to relieve pain and produce sleep."

Is *your* family's medicine chest a clutter of useless items and outdated medicines? Does it lack basic first aid items no home should be without?

Based on information obtained from the National Safety Council, the Pharmaceutical Manufacturer's Association, the American Medical Association, and Becton, Dickinson and Company, here is a list of what your medicine chest should contain:

1. *Bandages.* The National Safety Council recommends sterile gauze pads 4" x 4", 2" wide, adhesive tape and strip adhesive bandages with gauze pads; sterile cotton. For sprains and strains, the ACE elastic bandage is recommended by many doctors because it "gives" as the sprain continues to swell for a time, whereas a regular bandage doesn't. Another elastic bandage — the PEG bandage which adheres to itself, not the skin, is also recommended. It's also said to be cooler than conventional bandages because it requires less overlapping.

2. *General Drugs*

Glycerine: Useful for many purposes. A few drops warmed and dropped into the ear are frequently advised for earache.

Pure aspirin: Dr. Fishbein says that aspirin — the "great pain reliever" — is "much safer (for headaches) than pyramidon, barbituric acid deratives, acetanilid, phenacetin, and all the other coal-tar deratives."

Tincture of iodine: An ideal antiseptic for application to cuts or small wounds of the skin.

Vaseline petroleum jelly, cold cream, zinc oxide ointment: These are useful for abrasions of the skin, chafing, sunburn, etc.

Sodium bicarbonate: Baking soda. Useful as a gargle. Much used for so-caled "sour stomach." Good in the bath for itching of the skin.

Aromatic spirits of amonia: Used to bring about recoverey after fainting spells.

Boric acid: A concentrated solution is a good home antiseptic solution.

3. *Universal antidote.* For poisoning emergencies, The National Safety Council advises that you get the Universal Antidote from your druggist now and keep it on hand.

4. *Fever thermometer.* Dr. Fishbein states, "A good clinical thermometer should be available, and preferably two — one for taking temperature by mouth and another for temperature by rectum." *Medical Center* fever thermometers, made by B-D for home use, have a two-color scale for easy reading of temperatures. B-D baby thermometers feature a *security* bulb for added strength and safety. Dr. Fishbein says that when a good clinical thermometer is available in an emergency, "the comfort it gives is tremendous."

5. *Other equipment.* In addition to the materials used for first aid, most families should have among their home medical equipment a bedpan for use in cases of the many illnesses where it is not safe for the patient to get up, even to attend to the usual body needs; a bulb syringe for giving enemas; an atomizer; and sometimes a special device for creating steam to be medicated with small amounts of tincture of benzoin for relief of various forms of hoarseness.

The medicine chest should always be kept out of reach of the children. According to the Pharmaceutical Manufacturers Association, all medicines deterorate with age — even prescription items — so don't keep them longer than needed or directed by your physician or the prescription label. In fact, Dr. Fishbein recommends that *every* prescription should be destroyed after the patient is well.

Each bottle and package in your family's medicine cabinet should be clearly labeled.

If you do these things, your medicine cabinet may be the family "hope chest" — not "grope chest."

Wife Preservers

Plastic mesh vegetable bags can be used to store garden bulbs.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$4.00
Engagement-announcements	$4.00
Marriage and anniversaries	$6.00
Notifications of death	$5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Christian Courier
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Mr. and Mrs. William Pot are happy to announce the engagement of their daughter

HELENA CATHARINA
to
Mr. RICHARD VAN DER WAL

October 23, 1966.
Pickering, Ont.

The Agassiz Christian School, in the beautiful Upper Fraser Valley of British Columbia, urgently needs:

A TEACHING PRINCIPAL
and
A TEACHER FOR GRADES 1 AND 2

Please send applications stating qualifications, experience and references to the secretary, J. M. den Boesterd, 8026 Morrow Rd., Agassiz. B.C.

Want to buy or to sell a house in TORONTO EAST?

Contact

John Masselink
445-7067
Agent for
THOS. N. SHEA LTD., REALTOR

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

OTTAWA REPORT:

Rising Costs and Price Boosts

by Norman Campbell

(Can. Scene) — It is the hope of the government that the inquiry into consumer prices, being undertaken by a joint committee of both houses of Parliament, will cause producers to look around to see if rising costs can't be met by other things than price boosts. The committee, the joint chairmen of which are Senator David Croll of Toronto and Ron Basford, MP for Vancouver-Burrard, has already heard from the government's own economists and from businessmen and consumers.

It must be realized, however, that the committee's efforts can do nothing but exert a moral influence over the business community. The national government is without power to control prices unless it declares a state of emergency, a step which has never been taken in Canada except in time of war or threatened war. This fact has been discussed by one informed Ottawa commentator-economist, Frank Flaherty, whose weekly *Buchanan's Bulletin* is regarded as an authoritative source of government news for Canadian business. He writes ". . . the device of a public inquiry by a powerless committee is being used to frighten business away from price increases." The committee will, however, become a forum for individuals or groups to air grievances on price increases. The very airing of these grievances will require business and producers generally to justify the increase.

The committee's studies (it has already heard economists, business leaders and consumers) will get down to specifics in the following questions relating to particular commodities (a) The effect of advertising on prices; (b) the relationship between competitive packaging and price levels; (c) whether excessive competition tends to increase prices; (d) can a monopoly situation in some cases, or at least regulated competition, reduce prices.

If the inquiry, even before it gets down to real work in particular situations, makes producers and distributors heed the government's displeasure with increasing prices and thus cause them to find other ways of meeting increased costs, the government thinks the inquiry will pay off. If enough producers and distributors are so influenced, the government thinks that the danger of inflation on a scale leading to a business slump will have passed, or have been greatly reduced, by the end of the year.

There is speculation in Ottawa that the United States will be driven to imposing price and wage controls to slow down inflation. The federal government here, being without the power to impose these, may well set forth "guidelines" for these increases and trust to the good judgment of Canadians to follow them. Meanwhile, the average Canadian continues to be confused by what inflation is doing to food prices. In a single week in Ottawa, a particular brand of bacon varied in price in one chain of stores from $1.15 to $1.41, and in other chains it went as low as 99 cents and as high as $1.49. The market is unsetlled by such variations as this, and in the end, the consumer pays.

PETER DE HAAN & SON
Better
CAR SALES, REPAIRS and SERVICE
Two Class A Licensed Mechanics at your service
FINA STATION
1590 MAIN STREET WEST
PHONE JA 9-7944

Lambert Huizingh
Acredited Public Accountant and Auditor
Commisioner for taking Affidavits
•
1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797
•
139 Albert St.,
OSHAWA, ONT.

SALEM

Many readers of Calvinist-Contact are not yet members of the Salem Christian Sanitarium Association Inc.

Please, become a member by sending at least $2.50 annually to Salem, Box 33, Whitby, Ont., or write for information.

YOUR SUPPORT IS VERY MUCH NEEDED!

BESIDES DOCTORS
you will also find a
Barber Shop
in the
MEDICAL ARTS BUILDING.
Once you are there why don't you drop in for a haircut? Children welcome also.
Medical Arts Barber Shop
YOUNG ST. and JAMES,
HAMILTON, ONT.

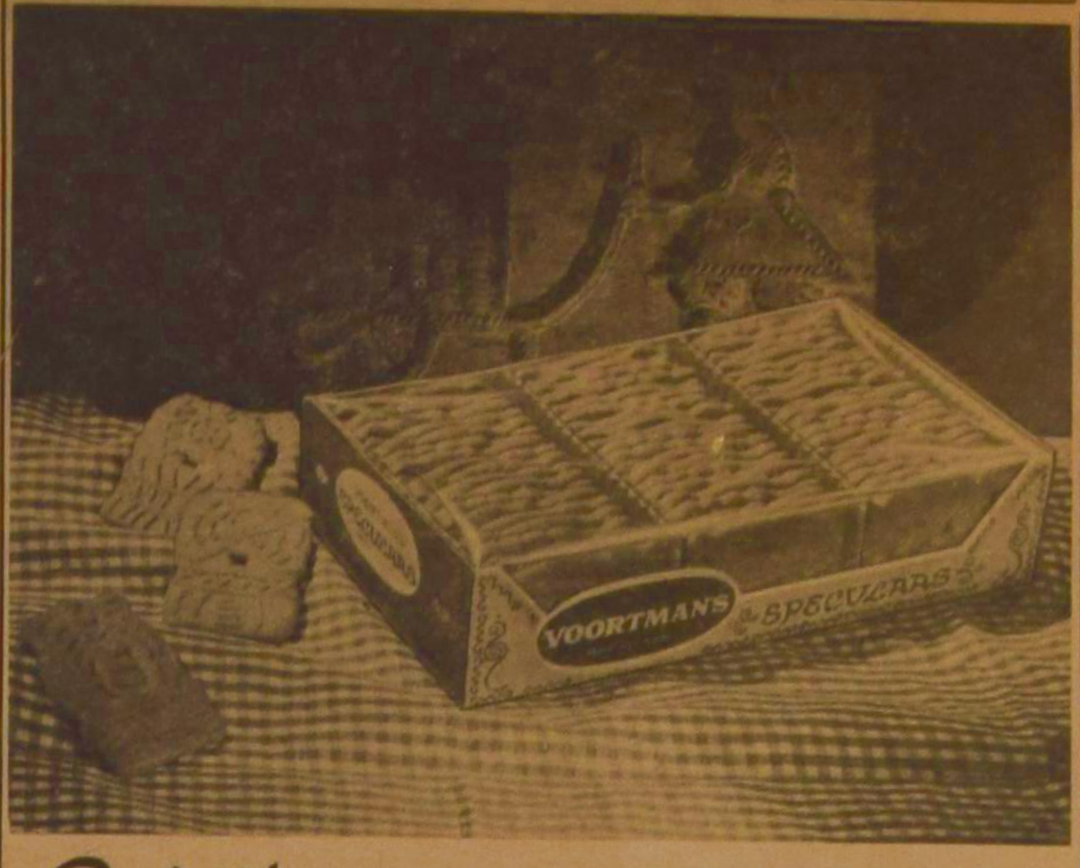

Enjoy **VOORTMANS**
DUTCH STYLE COOKIES

The Finest Selection
of all your books, commentaries, novels, plaques, records, Sunday School and Church supplies, etc.
BOOK & GIFT SHOP
L. KRYGSMAN
95 Canter Blvd.
OTTAWA 5, ONT.
"MAIL YOUR ORDERS NOW"
Ask for Catalogue

H. KREEFT, C.A.
CHARTERED ACCOUNTANT
•
LICENSED MUNICIPAL AUDITOR
•
968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
ED 7-8559

BUY FROM THE PEOPLE WHO ADVERTISE IN THIS PAPER

FIRST THINGS IN CANADA:

Canada's First Paper Mill

door JOHN F. HAYES

(Canadian Scene) — The first paper mill in Canada was built at St. Andrews, Quebec, close to Lachute, in 1803. A second one was erected at Portneuf in 1815. The next one appeared in the Maritimes in 1819, when a mill went into operation near Bedford Basin, close to Halifax. The first recorded paper mill in Upper Canada (now Ontario) was located at Crooks Hollow (now Greensville) and near Hamilton, Ontario. This mill began about 1820.

Until the time of Canada's Confederation, these pioneer mills were confined to making paper from rags. Supplies were limited and soon the material became so expensive that some other source of raw material had to be found. Papermakers of the time experimented with fibres made from the stems and leaves of annual plants, but raw materials from these sources were far to insufficient. Then wood was tried, and different species of trees were experimentally used in early attempts to produce fibre. Spruce, balsam and hemlock were found to be the most promising.

Then in 1866, Alexander Buntin built Canada's first wood grinder at Vallyfield, P.Q., and began manufacturing wood pulp by a mechanical process. Almost at the same time, John Thomson was successful in experiments to manufacture paper from wood using causic soda to dissolve the noncellulose components of the groundup wood. Thomson was an employee of Angus Logan & Company, who swiftly proceeded to build Canada's first chemical wood pulp mill at Windsor Mills, where production began in 1869.

From these beginnings has grown an industry which now produces one-half of the world's total supply of newsprint! The pulp and paper industry is Canada's leading manufacturing enterprise; its payroll is well over $350,000,000 a year; pulp and paper account for more than $1½ billion in product worth; more than 130 pulp and paper mills in Canada employ some 70,000 persons, and the average earnings are between $5,000 and $6,000 per year.

Newcomers to Canada may gain the impression that the vast factories and plants of urban areas are its chief interests, but they are not. Canada's forests are still far ahead of everything else for Canada possesses such vast forest reserves that this natural resource will long remain a vital factor in our country's economy.

Canada is the world's leading nation in the forest products trade. To expand on the influence of that first old mill at Windsor Mills in 1869, forest industries are now our largest group of industrial employers; they employ more than 300,000 people; their gigantic payroll is $820 million annually.

Thirty percent of Canada's total exports are forest-based! Opportunities in Canada's forests await those who like the crash of a falling tree, the whine of a huge bandsaw, the freedom of the bush.

THE FIRST PAPER MILL IN CANADA was built at St. Andrew's, Quebec. Today, Canada produces one-half of the world's total supply of newsprint. (Drawing by Fred Finlay, R.C.A.)

CROSS WORD PUZZLE

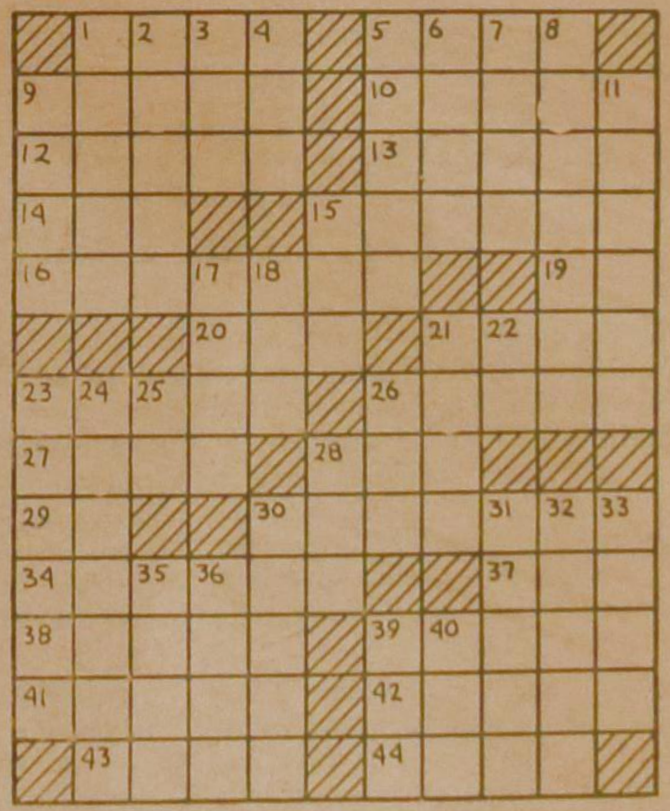

ACROSS
1. Remain
5. Deter
9. South American river
10. A call to attract attention
12. Yearns (for)
13. Musical instrument
14. Sleet
15. The —— of Ghent
16. Seance
19. Toward
20. Weep
21. Sharp
23. Talk
26. Category
27. Kansas farm product
28. Pale
29. Overhead
30. Unfriendly
34. Steamboat builder
37. Negative reply
38. Aptitude
39. Mother-of-pearl
41. Keeps
42. Chills and fevers
43. Scarce
44. Sailors

DOWN
1. Seasoning
2. Melodies
3. Part of "to be"
4. Affirmative reply
5. Clipped
6. Ripped
7. Girl's name
8. Serving dish
9. Sacred bull of Egypt
11. Indefinite pronoun
15. Plaything
17. Scrutinize
18. Vex
21. Lear's faithful follower
22. Half em
23. House slippers
24. Well liked
25. Hesitation sound
26. Fuel
28. Gained
30. Steed
31. Bring upon oneself
32. Roman house gods
33. Peepers
35. Volcanic rock
36. Layer
39. Man's nickname
40. Moslem title

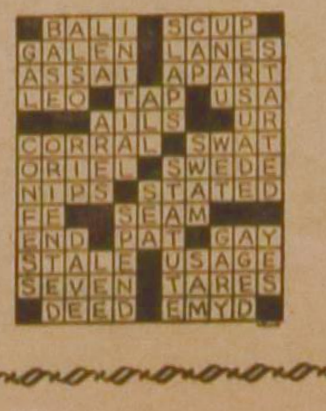

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Orillia, Ont., W. Van Dijk te Acton, Ont.

Bedankt

voor Cornwall, Ont., G. Nonnekes te Orangeville, Ont.

CANADIAN REF. CHURCH

Beroepen

te Winnipeg, Man., P. Kingma te Smithers, B.C.

te Burlington, Ont., als tweede predikantsplaats, M. Brandes te Meppel, Nederland.

Bedankt

voor Edmonton, Alta., H. J. Nijenhuis te Bunschoten-Spakenburg, Nederland.

CHANGE NAME OF NEW CHURCH

Name of the West Christian Reformed Church of Strathroy, Ont. has been changed to Westmount Christian Reformed Church.

At a general meeting, it was decided that the name of the subdivision in which the church is located would be a suitable name for the first church in that particular area.

The church is nearly completed, and the opening service will be held on November 17.

ABOUT AN INSTALLATION in THE WEST

As with most installation services, many came out of curiosity. But in our case, many were rewarded even more by the service than by observing the new Calgarian, Rev. H. R. De Bolster.

The congregation of Emmanuel Christian Reformed Church, Calgary, was subdued by the sudden, unexpected death of one of the members a few days before. But for that reason, the atmosphere was a more unified one, thankful for a new shepherd in this time of need. Rev. A. G. Van Eek, our ex-counselor, led the service; and Rev. H. A. Venema from Edmonton brought God's Word: Paul was a bound apostle, bringing God's Word; but the Word of God is never bound. What won't this Living Word of God be able to do in us!

We saw again that in life and death we belong to that Free Living Word, and so were again consoled in our loss, and encouraged to keep on working together with the new pastor whose task it will be to preach this Word. Nothing more, but indeed nothing less. With that in mind, we stood quietly under the giving of the benediction by Rev. De Bolster, confident and expectant.

Several delegates spoke words of welcome: Rev. Steele, from the Reformed Church; Mr. Bikker, from the Canadian Reformed Church; Mr. De Boer, from Maranatha Christian Ref. Church; Rev. Van Eek from First Chr. Ref. Church and on behalf of Classis Alberta South; and Rev. Hoekstra, whom many fondly remember as the first home missionary in Calgary. Rev. Hoekstra certainly deserved the only applause given that evening! Delegates from High River were also present, but a slight mistake kept them from saying anything. Rev. De Bolster thanked them all, adding that he hoped for cooperation between the Christian Reformed Church and the Canadian Reformed Church; and that he planned to pick up the cup of coffee soon that Rev. Hoekstra invited him to. Rev. Van Eek was thanked for his wonderful work as counselor.

As an ending to a very fine evening, we all joined in drinking coffee, eating cake, making certain that we shook hands with Rev. and Mrs. De Bolster, and having an informal sing-song by the organ. Once again we went home thankful that God so richly blesses us, and that under the guidance of a new pastor we may continue to work for God, the Free Word.

Miss A. van Brummelen

FOR

Real fine Books, and Sundayschool Materials,

Distinctive Gifts, Plaques, Mottoes, and Games,

Precision made Hohner Instruments, and Dutch Specialties,

ask for our Catalogue.

JOHN A. W. EISEN

Renfrew Disabled's Products

RENFREW, ONTARIO

VAN ANDERE DRUKPERSEN

ROOMS-KATHOLIEKE BISSCHOPPEN VERONTRUST

Wij hebben er al eens eerder op gewezen, dat de verontrusting, waarvan in onze kerken gesproken moet worden, niet een verschijnsel is dat zich alleen bij ons voordoet. Zij valt op te merken in diverse kerken en in verschillende landen.

Dat deze er ook is in de rooms-katholieke kerk was niet onbekend. Als men alleen maar kennis neemt van de rubriek "Ingezonden stukken" in diverse r.k. bladen dan weet men, dat er veel deining is onder de gelovigen, die, door de overrompelende vernieuwings-gedachten en -practijken niet meer weten waar we aan toe zijn. Zij kunnen het allemaal niet bij benen. Nu heeft deze verontrusting een officieel kerkelijk accent gekregen in de recente bisschoppelijke verklaring, die in extenso in deze Kerkbode is opgenomen.

Pater dr. v. d. Wey schreef enige tijd geleden in "De Tijd": "Niet enkel eenvoudigen maar ook meer theologisch onderlegden zijn verontrust over zoveel imprudentie, libertinage en schijn van orthodoxie bij velen".

Enkele katholieken hebben voeling met elkaar gehouden en zich beraden of er niets gedaan moest worden tegen wat zij noemen, "veler progressieve eenzijdigheid". Het resultaat is o.m. geweest dat zij een blad zijn gaan uitgeven onder de naam "Confrontatie".

Een groep van zestien r.k. intellectuelen hebben onlangs gevraagd aan de Nederlandse bisschoppen "meer van zich te laten horen, met meer gezag op te treden, overdreven oecumenisme tegen te gaan en één latijnse mis per dag verplicht te stellen".

Ook in Duitsland verhieven katholieken hun stem tegen vergaande vernieuwingen binnen de kerk. De vernieuwers zijn ontrouw aan de waarheid, zeggen ze. Zij schromen niet de theologen en zelfs de bisschoppen aan te vallen, die met de waarheid op slechte voet leven. Zij moeten de kerk maar verlaten. Zij aarzelen niet het woord "schisma" (scheuring) te gebruiken en verklaren dat zij niet willen weten van de gemeenschap met hen, "die het katholieke geloof niet meer belijden". In juli publiceerde dr. ir. H. J. A. de Goeij in "De Tijd" een artikel, waarin hij zich zeer critisch uitliet over nieuwe opvattingen binnen de r.k. kerk. Over de priesters, die zich met het ontwerpen en verspreiden van nieuwe visies bezig houden, liet hij zich weinig elegant uit door te spreken van het "Verraad der clercken" (geestelijken). Hij verweet hun dat zij profiteurs waren. Zij eten het brood der kerk, terwijl ze de kerk ondermijnen, door dwalingen ingang te doen vinden.

De felle discussie die dit ontketende, onthulde wel scherp, hoe er twee partijen, de behoudende en de progressieve groepen tegenover elkaar staan. In een volgend artikel van zijn hand in "De Tijd" van 20 augustus j.l. gaat hij nader op de verontrusting in, die vooral haar oorzaak vindt in de neo-moderne stromingen, die de kern van het christelijk geloof aantasten.

De dogma's van een transcendente God (God die troont boven de wereld, die heilig en verheven is), de geboorte van de God-mens, de maagd Maria, moeten ontmaskerd worden. De opstanding uit de dood van Christus is een sublieme mythe, geen historische gegevenheid. Engelen en duivelen zijn religieuze projecties uit een magische denkende wereld. Er is ook geen eeuwig leven. De Drie-eenheid is eveneens een religieuze projectie van de menselijke bestaanservaring. "Enzovoorts ... Dogma's moeten steeds meer aangepast worden aan het nieuwe levensgevoel; het leergezag moet verdwijnen, de kerk mag de mens alleen maar begeleiden en dienen; men zou kunnen zeggen: "De kerk moet wereld worden", aldus dr. De Goeij. Hij spreekt van een ijzige storm, die door de kerk raast, en die door clerici en kerkelijke professoren wordt aangeblazen, meer nog dan door leken. Zij vormen een pressure-groep in de kerk, die gemakkelijk over de communicatiemiddelen kan beschikken: radio en televisie en pers. (De Volkskrant, Nieuwe Linie, De Bazuin, Te Elfder Ure).

Dat dit maar geen fantasie is, kan o.m. blijken uit "Te Elfder Ure" van dr. E. Brongersma, (maart 1966) "Het wordt geen zeldzaamheid, in een gezelschap van geboren en getogen katholieken die stuk voor stuk geïnteresseerd zijn in het geloofsleven en bekommerd over het lot van de kerk te vernemen, dat de een niet aan de onfeilbaarheid van de paus gelooft, een tweede niet aan de werkelijke tegenwoordigheid in het altaarsacrament, terwijl een derde de godheid van Christus in twijfel trekt en een pater de hele catechismus rimram noemt".

Hij voegt er aan toe dat het nog veel sterker ligt op het gebied van goed en kwaad en van de moraal. En hij stelt de (niet academische) vraag of men zich dan nog wel als lid van de katholieke kerk kan beschouwen. "Luiheid en lafheid kunnen tegenwoordig ook een reden zijn, niet met de kerk te breken".

Wat de consequenties zijn van het neo-modernisme ziet hij scherp. "Er komt een punt van breuk, ook in de ge-onmythologiseerde kerk". Wat de neo-modernisten van de humanisten scheidt is niet langer de leer.

En ook hij weet: Hier en daar is paniek bij de gelovigen. Dit heeft de bisschoppen, drie maanden voor de opening van het Nederlandse concilie bewogen bovenvermelde verklaring uit te geven over de onrust bij vele katholieken in Nederland. Ook zij verklaren dat sommigen door de nieuwe visies en de wijze waarop ze uitgedragen worden soms in paniek raken.

Blijkbaar zijn de bisschoppen van mening dat er haast bij is; het Nederlandse concilie, waar de verschillende actuele noden en vragen van de gelovigen aan de orde komen, kon niet afgewacht worden. Heeft hierbij de doorslag gegeven dat herhaaldelijk aan het episcopaat verweten is, dat het maar zweeg? Werd het te bar? Denk aan wat o.a. Brongersma schreef en aan de epiloog voor de K.R.O.-televisie, waarin het geboren van Christus, uit de maagd Maria, door de kracht van de H. Geest werd ontkend. Hebben de bisschoppen bij voorbaat willen aangeven, binnen welke paden de discussies op het a.s. provinciaal-concilie moeten gevoerd worden? Hoe het zij, de bisschoppen hebben gesproken.

Lang, zeer lang hebben zij zich buiten de discussies gehouden. Nu hebben ze ingegrepen. Wat zal de uitwerking zijn? Zal men hen beschuldigen van conservatisme en behoudzucht? Dat zijn immers de woorden die de "doorhollers" voor in de mond liggen. O.i. zou dit verwijt ongerechtvaardigd zijn. Zij ontkennen niet de betekenis van de nieuwe theologische studies, die het juiste zicht op vele godsdienstige vragen en problemen verdiept hebben. Zij willen de voortgaande bezinning niet afdammen. Maar zij zijn vervuld met zorg over de vrijzinnige interpretaties (duidingen) van sommige geloofsgegevens, waardoor verschillende geloofswaarheden geloochend worden. Het gaat hen niet in de eerste plaats om de kerk, maar om het geloof van de kerk. En zij willen het geloofsgoed dat wij van de Heer en de apostelen hebben overgeleverd gekregen ter verkondiging "veilig stellen".

En zij vragen dringend aan de theologen, hun medegelovigen niet in verwarring te brengen, door de indruk te wekken dat ze de waarheid van het geloof ontkennen of in twijfel trekken.

Ik ben de bisschoppen dankbaar voor hun verklaring. En ik dacht dat het zin had, dat ook onze Synode een soortgelijk pastoraal woord liet uitgaan. Het heeft ook ons wat te zeggen.

De vorige week schreef ik over de verontrusting in onze kerken. U zult gemerkt hebben uit wat ik nu schreef over de r.k. kerk, dat het daar al net eender is. Ook daar "doorhollers" en mensen die het alles bij het oude willen laten. Beide categorieën doen de kerk schade. Wanneer wij geloven dat de kerk een levend organisme is, dan is verandering, vernieuwing een natuurlijk gegeven. Dan is het uitgesloten dat een kerk in 1966 precies gelijk is aan die van 30, 40 of 80 jaar geleden. Anders zou ze dood zijn. Maar de geloofsinhoud is dezelfde, nu en 1900 jaar geleden, ook al beleven we haar in andere vormen. Maar de ellende is dat velen én in de r.k. kerk én in onze kerken, de indruk hebben, dat deze (de inhoud) op meerdere punten in twijfel wordt getrokken. Dat sticht verwarring en onrust. In elk geval is de verontrusten in de r.k. kerk een riem onder 't hart gestoken!

E. J. Oomkes.

(Friese Kerkbode).

Kleine aantekening — Bij de verzuchting van ds. Oomkes over de noodzaak ook onder ons iets te doen aan de saambinding zou ik de opmerking willen plaatsen dat van de zijde van onze synoden meer dan eens op matiging en ingetogenheid is gewezen. Maar in de praktijk blijkt dat in onze kring ieder ongeveer zijn eigen bisschop is. Met al de gevolgen daarvan. PGK.

— Kerkblad voor Amsterdam.

PRESIDENT JOHNSON BIJ DE TROEPEN IN VIETNAM

Cam Ranh, Vietnam: President Johnson in hemdsmouwen, omring door juichende Ameriaanse militaren tijdens een onaangekondigd bezoek.

Muziekavond van de Hamilton High P.T.A.

Op zaterdag 29 oktober j.l. had de Parents and Teachers' Association van de Hamilton District Christian High School een muziekavond georganiseerd in de Chr. Ref. Church aan Charlton en Hess Sts. te Hamilton.

De avond stond onder leiding van de principal van de High School, Mr. Krosschell, die eerst een korte sing song leidde. Het koor van de Fruitland Chr. Reformed Church onder leiding van Mrs. Kort zong uitstekend, terwijl enkele uitnemende solo's werden gegeven door Mr. Peter Spoelstra en Mr. Fred Numan, resp. op orgel en piano. Mr. C. Dam begeleidde met trompet Mr. Spoelstra op het orgel tijdens de samenzang.

Het geheel was een waardevolle avond van kunstgenot, die vele aanwezigen had getrokken. Het was een zeer sympathiek moment, toen Mr. Krosschell enkele minuten stilte vroeg voor persoonlijk gebed voor Mrs. Joldersma en haar gezin, die in enkele dagen tijds man en vader en een zwager hadden verloren.

Canadian Christian Teachers' Assn. of Ontario

CONVENTION

will be held at the Hamilton Christian School

THURSDAY & FRIDAY, NOV. 17 & 18, 1966 — 9:00 A.M.

The public is invited to attend the SPECIAL PROGRAMME OF MUSIC AND DRAMA, Thursday, November 17 at 8:00 P.M. at Westmount S.S. Auditorium (Mohawk Road W.).

AGIO

THE BETTER ONES

CIGARS

P. J. SCHOLTENS IMPORTS
P.O. BOX 507,
WATERDOWN, ONT.

Sunday School Teachers

According to our customers' comments we offer the LARGEST AND BEST VARIETY in Sundayschool books, colouring books, and other Sundayschool rewards and supplies.

We are thankful for this, and would like to serve you too.

Christian Book Centre, Anton Lammers

36 LONGWOOD ROAD NORTH, HAMILTON, ONT. PHONE JA 2-1234

WILLIAM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

FOR YOUNGER CATECHUMENS AND EVANGELISM:

From Genesis to Revelation

by Rev. S. VISS Jr.

28 lessons, 52 pages

Price per copy $1.00

FOR ADVANCED CATECHISM CLASSES:

By Grace Through Faith

by Dr. R. KOOISTRA

23 lessons, 96 pages

Price per copy $1.50

ORDER FROM YOUR BOOKSTORE OR FROM THE PUBLISHERS

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

Box 312 Station B Hamilton, Ont.

BIJ HET KOPEN VAN EEN OUD HUIS

door Frederick J. Terrence

(Canadian Scene) — Het kopen van een huis is voor de meeste mensen de grootste transactie, die ze in hun leven maakten. Men dient zich dan ook wel terdege van alle feiten op de hoogte te stellen, voor men tot een dergelijke stap overgaat en dus precies te weten, wat men krijgt en hoeveel daarvoor wordt betaald. Er bestaat geen enkele garantie voor een wat ouder huis. Hoewel een betrouwbaar makelaar u gewoonlijk geen huis zal verkopen, waaraan iets belangrijks verkeerd is, zonder u daarvan op de hoogte te stellen, doet men er toch goed aan, zelf er zich van te overtuigen, dat alles inderdaad in orde is. Zo is het bijvoorbeeld in Engeland de gewoonte, dat een koper een huis eerst door een erkend bouwer terdege laat nakijken op kosten van de koper zelf. Ook in Canada begint men hier steeds meer toe over te gaan en het is een veiligheidsmaatregel, die zeer zeker de geringe kosten waard zijn.

Hebt u een huis gevonden, dat u aanstaat, stelt u zich dan eerst de volgende vragen: (1) Is er bus-, tram- of treinverbinding in de buurt? (2) Is er een lagere en middelbare school in de omgeving? Een gebouw waar u kunt kerken? Zijn de dichtstbijzijnde winkels niet al te ver weg? (3) Wat zult u voor soort buren krijgen? Overtuig u ervan, dat de mensen in de nieuwe buurt in ongeveer dezelfde omstandigheden als u verkeren. (4) Is er nog onbebouwd terrein in de buurt? Neem even de tijd en de moeite om op het gemeentehuis na te kijken, wat voor soort gebouw op die grond mag worden neergezet. Is het commercieel terrein, dan zou u wel eens een fabriek als naaste buurman kunnen krijgen. De wetten en verordeningen, die hier betrekking op hebben heten **zoning laws.**

En nu het huis zelf. Een van de meest belangrijke punten voor de waardebepaling van een huis is de omgeving, dus de plaats waar het is gebouwd. Let erop of het huis solide is gebouwd en laat u niet beïnvloeden door bijkomstigheden. Als het huis zelf goed en degelijk in elkaar zit, dan kan het tegen betrekkelijk geringe kosten gemoderniseerd worden. Een nat basement, slordige afwerkingen, diepe scheuren in de muren, en deuren die niet goed sluiten wijzen op een slechte constructie. Wees redelijk, wanneer u een huis bekijkt, maar wees wel zorgvuldig.

En dan het kopen zelf . . . Uw makelaar zal nu een **offer form** invullen, waarin **precies wordt omschreven**, wat u de huidige eigenaar voorstelt. Dit is een wettig contract. Overtuig u ervan, dat alles wat u wilt, dat in het huis achterblijft, in het contract wordt genoemd — lampen, deurbel, ingebouwde spiegels, gordijnroeden, tapijten, gordijnen e.d. Let er op, dat de regeling van de eerste betaling en de hypotheek in overeenstemming met uw wensen is.

Nu gaat u met dit **offer form** naar een betrouwbaar advocaat, die het met u doorneemt, voordat u het tekent. Later zal deze u ook helpen **to search the title,** d.w.z. vaststellen dat er geen schulden rusten op het eigendom, dat u gaat kopen. Ook zal hij **"close the deal"**, d.w.z. officieel de koop sluiten. Koop nooit, onder welke omstandigheden dan ook, een huis zonder deze rechtskundige hulp en advies. Maar dan ook nooit!

Wees bovendien realistisch bij het kopen van een huis: (1) Denk er aan, hoe groter uw eerste betaling, hoe kleiner uw maandelijkse betalingen zullen worden. (2) Tel al uw uitgaven voor uw nieuwe huis bij elkaar en overtuig u ervan, dat dat bij elkaar niet meer wordt dan 25% van uw inkomen! Is dat wel het geval, dan zou u dus op andere dingen moeten bezuinigen, misschien ten nadele van het gezin. Kortom, koop nooit een huis dat u zich niet kunt veroorloven! (3) Let erop, dat de hypotheekvoorwaarden het u in de toekomst niet te moeilijk kunnen maken. Probeer het zo te regelen, dat u eventueel in de toekomst meer kunt aflossen en zodoende de onkosten reduceren.

Dan is dus nu het huis van u. Besteed niet al te veel aan verbouwingen. Vergeet niet, dat uw huis, hoe mooi u het ook maakt en hoeveel geld u er aan besteedt, nooit veel meer zal opbrengen dan dezelfde soort huizen in de omgeving. In theorie bent u het beste af met het goedkoopste huis in een straat, omdat de waarde altijd door de duurdere omhoog gehouden schijnt te worden. Een ouder huis heeft voordelen, die men in een nieuw niet vindt. Er zijn reeds bomen en struiken, grasvelden en tuin; met weet precies wat voor soort buurt het is en u kunt zelf uitrekenen hoe het er uit zal gaan zien, naar gelang het werk, dat u er aan wilt besteden.

Het kopen van een ouder huis kan evenveel plezier geven als dat van en nieuw. Er werden enkele jaren geleden huizen gebouwd, die ruim, practisch en eenvoudig waren en verschillende moderne huizen missen verscheidene van deze **eigenschappen. Een huis kan soms** zo modern zijn, dat het de warmte, de soliditeit en de behaaglijkheid van een generatie terug geheel mist.

N.B. Er is een regeling in de maak dat binnenkort ook op een oud huis een N.H.A.-hypotheek kan worden verkregen. - Red.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Canada's Automobiel Pioneer

(Canadian Scene) — Oshawa's legendary auto pioneer, R. S. McLaughlin, celebrated his 95th birthday in September. Known to Canadians as "Mr. Sam" or "the Colonel", Mr. McLaughlin is still working a 9 to 4 day as chairman of General Motors of Canada, Ltd., Oshawa. He is also a director of the parent U.S. Company, the International Nickel Co. of Canada Ltd., and Moore Corporation Ltd., a producer of business forms.

Even if he was in retirement today, Mr. McLaughlin would still be a legend in his time. Born in 1871 at Enniskillen, Ontario, he became, at 16, an apprentice in his father's carriage shop, which had moved to Oshawa in 1876. The McLaughlin team, which also included Sam's brother George, was producing 30,000 horse-drawn carriages a year when the automobile appeared in North America in the early 1900's. In 1907, the McLaughlin Motor Car Company was formed with Sam McLaughlin as its president, and signed an agreement with the Buick Company in the United States providing that Buick would supply engines and McLaughlin would design and make the car. One hundred and eighty-seven cars were built in the first year, and Sam McLaughlin designed the bodies for 25 years until steel came in. In 1915, it was clear that mass production lay ahead for the industry; the carriage business was sold and Chevrolet production added to the business. Three years later, Mr. McLaughlin sold out to General Motors. He continued as president until 1945, then moved to his present post of chairman. More than any other man, he is credited with being responsible for the establishment and growth of a Canadian automobile industry.

Col. McLaughlin is a philantropist and sportsman. One of his foundations is sponsoring postgraduate studies abroad for 41 Canadian doctors; and he is giving a $2,000,000 planetarium to the University of Toronto. Among his beneficiaries in Oshawa are the hospital, library, YMCA and Boy Scout Camp.

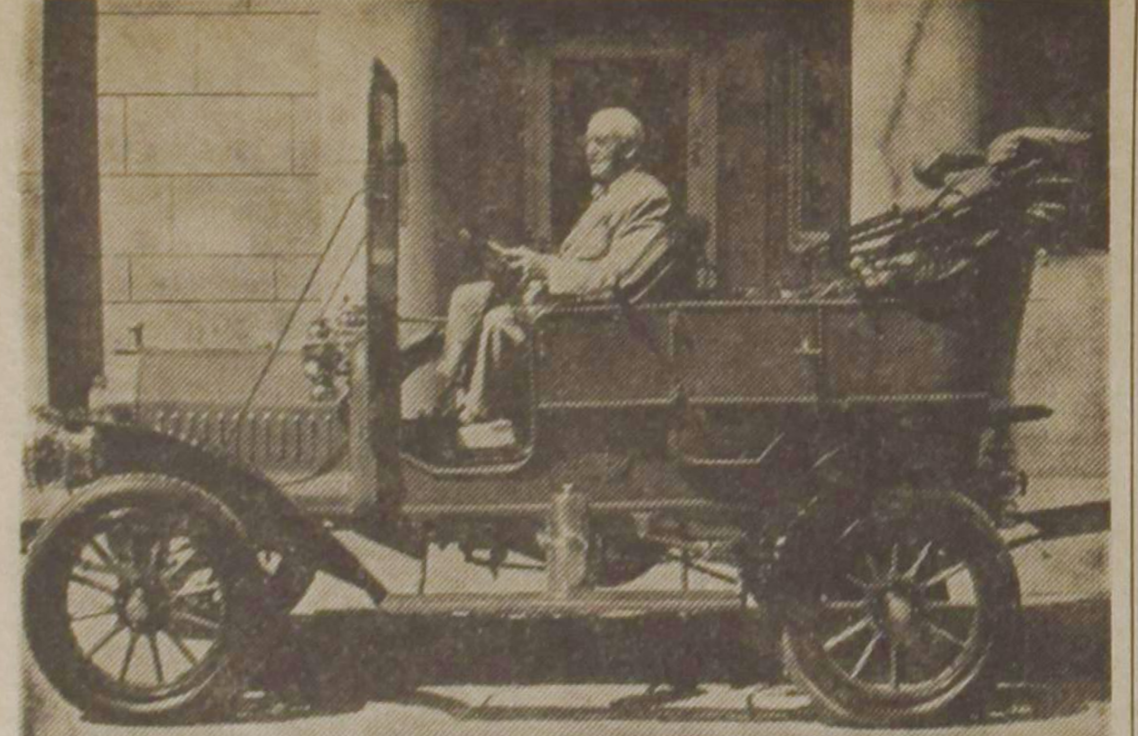

CANADA'S AUTOMOBIELPIONIER — Een van de eerste automobielen, die in Canada werden vervaardigd, was ontworpen door Kolonel R. S. McLaughlin, die in september zijn 95ste verjaardag heeft gevierd. Ondanks deze hoge leeftijd is "Sam" McLaughlin nog dagelijks van 9 tot 4 werkzaam als president van General Motors of Canada. Foto welwillend beschikbaar gesteld door General Motors of Canada.

Make your Bible Study Interesting and Rewarding

SERIES OF OUTLINES

by Revs. Dr. P. Y. De Jong, F. Guillaume, Dr. R, Kooistra, and Dr. P. G. Schrotenboer.

1. THE COMING OF THE LORD JESUS CHRIST IN THE HISTORY OF THE OLD TESTAMENT.
   Many portions of the Old Testament receive new meaning when placed in the right perspective: the fulness of time in Bethlehem.
   16 Outlines .... Price per copy 75¢
2. ISRAEL'S JUDGES AND RUTH.
   The book of Judges is more than a number of war stories and the book of Ruth is not merely a romance between Boaz and Ruth. The unfolding of God's redemptive plan makes this study very rewarding.
   25 Outlines .... Price per copy $1.00
3. BEHOLD YOUR KING.
   The theme of the gospel according to Mark is the Lord Jesus Christ as King. The outlines portray the Kingship of Christ in the light of the Old Testament, that is in its history, as well as in the psalms and the prophets.
   31 Outlines .... Price per copy $1.25

Published in conjunction with the Federation of Christian Reformed Ladies' Societies

Guidebook No. 5

Two outlines on the Book of Hoshea, and two outlines on the Book of Joel, by Rev. Jac. Vos; four outlines on the Book of Ezechiel, by Rev. John Koopmans; three outlines on the Book of Zechariah, by Rev. H. Kwantes.

56 pages. Prices per copy 75¢.

Although these outlines have been written for Ladies' Societies, they are suitable for other societies or for personal use as well.

SEND YOUR ORDERS TO

GUARDIAN Publishing Co. Ltd.

BOX 312 — STATION B — HAMILTON, ONT.

Koopt bij de

ADVERTEERDERS IN

"CALVINIST-CONTACT"

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

Naam ....

NIEUW ADRES:

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

UIT CATACOMBEN EN WOESTIJNZAND, door dr. H. Mulder.
Dit boek brengt u in aanraking met het dagelijkse leven, de levensstijl en de gedachtenwereld van de eerste Christenen. Tal van vondsten uit de laatste tijd zijn door de auteur in dit boek verwerkt, waardoor geheel nieuw licht valt op een interessant stuk van de oude christelijke kerk.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

RELIGIE ZONDER GOD, door prof. dr. K. Runia, dat een antwoord is op Robinson's "Eerlijk voor God".
Dr. Runia is de bekende hoogleraar in de dogmatiek aan het Reformed Theological College te Geelong, Australië, die in Australië en Nieuw-Zeeland zich in de theologische wereld een uitstekende naam heeft verworven.

HET RAADSEL VAN ONS LEVEN, door prof. dr. J. H. Bavinck. 5e druk.
Dit prachtige boekje van de zo bekende, vroegere zendingshoogleraar is een buitengewoon welkome leidraad voor het leven.

ZIJN ALLE GODSDIENSTEN GELIJK? door dr. J. Verkuyl.
Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearbeid en is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijk geloof als het allesomvattende antwoord.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

DE SLAANDE HAND, van Hugo Kingmans, 2e druk.
Een vlot geschreven verhaal over een eigenaar van een meubelzaak die het tegen een concurrent moet afleggen en onder vele teleurstellingen dreigt onder te gaan.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken", omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8-11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8-11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

AND TO THE ESKIMO'S, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.

MARTIN LUTHER, THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.
The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.